

รายงานการวิจัยเรื่อง

การศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่น
ในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ภัทราวลี กระแสร์
กัญณภัทร นิธิศวรากุล

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2554

รายงานการวิจัยเรื่อง
การศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่น
ในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ภัทราวลี กระแสร์
กศ.ม.(ภาษาศาสตร์การศึกษา)
กัญณภัทร นิธิศวรากุล
กศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษ)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

**การศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเอง และเจตคติที่มีต่อวิชา
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร**

อาจารย์ภัทรวดี กระแสร์

อาจารย์กัญณภัทร นิธิศรารากุล

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

พ.ศ.2554

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเอง และเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ จำนวน 250 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านสื่อในภาคเรียนที่ 1/2553 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามฉบับ

ผลการวิจัย สรุปได้ว่า

1. ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการฟัง

2. ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านความสามารถของผู้เรียน ด้านการสอนของผู้สอน ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสามารถของผู้เรียน

3. ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

4. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้าน

5. นักศึกษาที่ศึกษาในคณะต่างกันมีปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้าน

A Study of Language Use Problems, Language Needs, Self-Confidence and Attitudes in Learning English of Freshmen Year Students in Phranakhon Rajabhat University

Mrs Patrawalee Krasair

Miss Kannaphat Nithitwaraphakul

Business English Programme, Faculty of Humanities and Social Sciences
Phranakhon Rajabhat University

2011

Abstract

The purposes of this research were to study the language use problems, language needs, self confidence and attitudes in learning English of freshmen year students. The population consisted of 250 students who enrolled and studied either English for communication or Communicative English through Media in the first semestre of the Academic year 2010.

The questionnaire is used in this research and the result showed that:

1. The language use problems in learning English were at the high level for listening, speaking, reading and writing. The highest average was listening skill.
2. The students' language needs were at the high level for students' competence, teachers' techniques in teaching and education materials. The highest average was students' competence.
3. The self confidence and the students' attitude of learning were totally at the average level.
4. There was a significant indifference at .05 in the language use problems, language's needs, self confidence and attitudes in learning English of students grouped according to gender for all types and each type.
5. There was a significant indifference at .05 in the language use problems, language's needs, self confidence and attitudes in learning English of students grouped according to each faculty for all types and each type.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” ได้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดีตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และอาจารย์เขมณัฐ อำนวยวรชัย ที่ให้คำแนะนำด้านการวิจัยตลอดจนการใช้สถิติ

ขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่จัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้ และหวังว่าผลงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยต่อไป

นางภัทราวลี

กระแสร

นางสาวกัญณภัทร

นิธิศวราภากุล

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ	III
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	8
แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	10
แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	14
แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	53
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	54
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	59
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อ วิชาภาษาอังกฤษ	63
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	65
ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะ	66
ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจำแนก ตามตัวแปรเพศ และคณะ	67
ตอนที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อ วิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะ	69
ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะ	70
ตอนที่ 10 รวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะ	71
 บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
สรุปผลการวิจัย	74
อภิปรายผลการวิจัย	75
ข้อเสนอแนะ	82
เอกสารอ้างอิง	83
ภาคผนวก	93
ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย	53
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	54
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	55
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการที่มีต่อ วิชาภาษาอังกฤษ	59
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการที่มีต่อ วิชาภาษาอังกฤษ	60
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อ วิชาภาษาอังกฤษ	63
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	65
4.8 ผลการเปรียบเทียบปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศ	66
4.9 ผลการเปรียบเทียบปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามคณะ	67
4.10 ผลการเปรียบเทียบความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศ	68
4.11 ผลการเปรียบเทียบความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามคณะ	68
4.12 ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ	69
4.13 ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะ	69
4.14 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศ	70
4.15 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามคณะที่ศึกษา	70
4.16 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	71

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง เพราะนอกจากจะเป็นสื่อกลางที่นำไปสู่ความเข้าใจของผู้คนที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านเชื้อชาติ ภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนใช้เพื่อศึกษาหาข้อมูลความรู้ ถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กันแล้ว (ฐิตินันท์ ประทุมพันธ์, 2545: 1) ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเจรจาต่อรองด้านการค้า ซึ่งต้องใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ส่งผลให้วิทยาการต่างๆ และเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการนำเสนอแทบทุกประเทศจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้คนในประเทศของตนมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสามารถเข้าใจและปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่กำลังพัฒนาและรับเอาความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่มาพัฒนาประเทศ ทำให้ต้องติดตามความเคลื่อนไหวของโลกทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอื่นๆ ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก เช่น การท่องเที่ยว การส่งออก การขนส่ง การประกอบอาชีพ และที่สำคัญการนำเทคโนโลยีขั้นสูงเข้าใช้ในประเทศไทย ได้แก่ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งมีแนวโน้มจะทวีความจำเป็นมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษดีได้ย่อมเป็นผู้ที่ได้เปรียบมากกว่าผู้อื่น (แรมสมร อยู่สถาพร, 2535: 1-2)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการซึ่งหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการศึกษาของประเทศ ได้ตระหนักถึงความจำเป็นและเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ให้มีทักษะพื้นฐานในการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถติดต่อสื่อสารกับสังคมโลกได้อย่างถูกต้องตามลักษณะสังคมและวัฒนธรรม ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ พัฒนาภาษาเพื่อการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ ตลอดจนสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้ (กรมวิชาการ, 2540: 1 - 2)

การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ การเรียนการสอนในปัจจุบันจึงเน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ และพัฒนา การเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการให้ความหมายทางภาษาแก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนคิดเองได้ โดยการโยงความรู้จากประสบการณ์เดิม และจากสื่อการเรียนการสอน ผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ให้กำลังใจและเตรียมการจัดรูปแบบภาษาและสถานการณ์ทางภาษา ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาด้วยตนเอง และในการสอนจะยึดหลักของการบูรณาการทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531: 73)

อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยจะพบว่านักศึกษาไทยบางคนเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลา 10-12 ปี แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะพูดติดต่อกับสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปราณี อมรรัตนศักดิ์ (2541: 276) ที่พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนให้ได้ การศึกษาของเพนนี (Penn.1993: 2) ที่พบว่า การที่ผู้เรียนภาษาไม่ชอบการเรียนภาษามีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมในการเรียนภาษาไม่เหมาะสม และเจตคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอน จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้การเรียนการสอนไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ตามมา ส่วนงานวิจัยของโกบา โอกาว่าและวิลคินสัน (Koba, Ogawa & Wilkinson.2000) พบว่า ความวิตกกังวลของผู้เรียนภาษาต่างประเทศในประเทศญี่ปุ่นนั้น เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ประกอบกับผู้เรียนยังมีความสนใจ เจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ (อาจิณวัชร ศักติพิมานพร, 2528 อ้างในวิภาดา รัตนวิจักษณ์, 2540, หน้า 3) มีความหวาดกลัว วิตกกังวลสูง กิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ซึ่ง แครชเชน (Krashen.1982, pp.58-59) กล่าวว่า การขาดแรงจูงใจ ขาดความมั่นใจในตัวเองและมีความวิตกกังวล ซึ่งความวิตกกังวลนี้ จึงเป็นความรู้สึกเหมือนตัวปิดกั้นหรือเป็นอุปสรรคต่อการรับตัวป้อนทางภาษาและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจสูง มีความมั่นใจในตนเองและมีความวิตกกังวลต่ำจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาได้ และจากการศึกษาของกองวิจัยการศึกษา (2542: 144-145) ที่พบว่า ทักษะการเรียนรู้ยังเป็นจุดอ่อนของเด็กไทยในทุกระดับชั้น และวิชาที่ควรปรับปรุงเป็นการเร่งด่วนวิชาหนึ่งได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ ต้องส่งเสริมทั้งด้านการอ่าน การเขียน และส่งเสริมการเรียนรู้ให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีคุณภาพให้สอดคล้องกับผลการประเมินผลการเรียนที่พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษยังไม่

เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในการดำเนินชีวิตหรือในบริบทของสังคมโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาในด้านการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน (กรมวิชาการ, 2543 : 3)

จากผลการวิจัยข้างต้น ทำให้ทราบว่า ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอาจเกิดมาจากหลายสาเหตุ เช่น เจตคติ วิธีการเรียน ความเชื่อมั่นในตนเอง ความพร้อมและความต้องการในการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ ซาวิญญอน (Savignon, 1983: 25) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ไม่ขึ้นอยู่กับวิธีสอนเพียงอย่างเดียว แต่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างผู้สอน เหตุการณ์แวดล้อม และตัวผู้เรียนเอง ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีการสำรวจปัญหาความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติของผู้เรียนก่อน เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้วางแผนในการจัดการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสูงสุด ทั้งนี้หากไม่มีการสำรวจปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ สถานศึกษาและผู้สอนอาจต้องใช้วิจารณญาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลให้เกิดความล้มเหลวในกระบวนการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกไม่มีส่วนร่วมในระบบการเรียนการสอน และไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอาจไม่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กำหนดรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านสื่อ (Communicative English Through Media) ให้เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพทั่วไปของนักศึกษาทุกสาขาวิชา และทุกคน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน การฟัง การพูด การอ่าน และเพื่อให้นักศึกษาใช้ภาษาสื่อความหมายในการเรียนวิชาอื่นๆ และในชีวิตประจำวันได้ แต่ในการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา 2552 ภาคเรียนที่ 1 ผลปรากฏว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.13 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านสื่อ (Communicative English Through Media) มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.02 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในระหว่างการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ เนื่องจากนักศึกษาไม่มี

ความสามารถและไม่มั่นใจที่จะพูดได้ตอบกับผู้สอนเป็นภาษาอังกฤษโดยมักคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก นอกจากนี้สังคมปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ทั้ง เป็นสังคมที่มีการแข่งขันและแก่งแย่ง มีค่านิยมทางด้านวัตถุและนิยมคนเก่ง รวมทั้งมีความคาดหวังสูง เมื่อทำไม่ได้ตามคาดหวังก็จะทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดปัญหาทางด้านสุขภาพจิต ขาดความเชื่อมั่นในตนเองเพราะไม่ประสบความสำเร็จ ทำให้ดูถูกความสามารถของตนเอง และกลัวการผิดพลาดเป็นเหตุให้ผู้เรียนไม่กล้าที่จะแสดงความสามารถด้านภาษาอังกฤษออกมา ดังนั้น การส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง จึงเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องปลูกฝังตั้งแต่วัยเรียน

จากผลการวิจัยต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น และเพื่อใช้เป็นทางเลือกในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความรู้ทางภาษาของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเอง และเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเอง และเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามเพศและคณะที่ศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. เนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเอง และเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาค ปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หรือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านสื่อในภาคการศึกษาต้น ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 250 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ เพศ และคณะที่ศึกษา
- ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ปัญหาความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเอง และเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประกอบด้วย ปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. ความต้องการ หมายถึง ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ใน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถของผู้เรียน ด้านการสอนของผู้สอน และด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในลักษณะที่มีความกล้าที่จะพูด กระทำ แสดงออก เคารพความจริงอย่างถูกต้องและเป็นตัวของ ตัวเอง รู้จักพึ่งตนเองสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้
4. เจตคติ หมายถึง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น และแนวโน้มของพฤติกรรมที่ แสดงออกต่อวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา ผู้สอน กระบวนการจัดการเรียน กิจกรรม บรรยายภาคและสภาพแวดล้อม ทั้งในทางบวกและทางลบ
5. วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) และวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านสื่อ (Communicative English through Media)
6. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) และวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านสื่อ (Communicative English through Media) ภาคปกติ ใน ภาคการศึกษาต้นประจำปีการศึกษา 2553

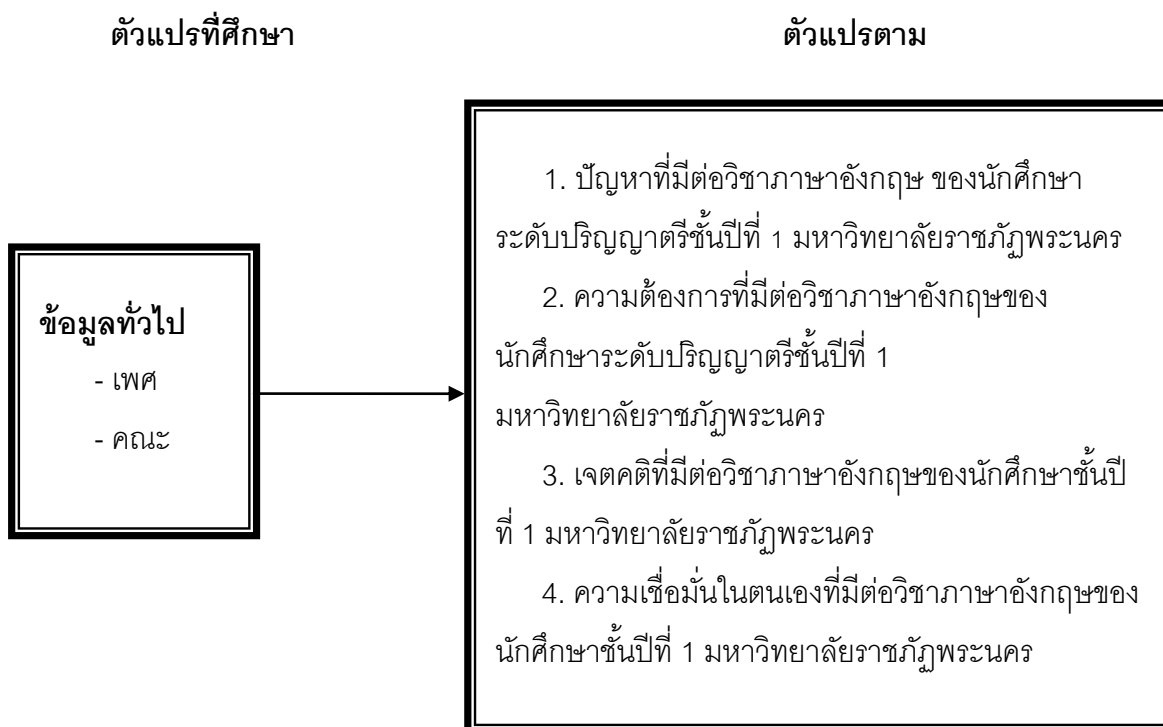
7. คณะที่ศึกษา หมายถึง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยการฝึกหัดครู

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นข้อมูลสำหรับมหาวิทยาลัย ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษาให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาและมีคุณภาพต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงดังภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
3. แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 3.2 ความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 3.3 ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 3.4 แนวทางการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 3.5 ความเชื่อมั่นในตนเองกับการเรียนการสอนภาษา
 - 3.6 การวัดและประเมินผลของความเชื่อมั่นในตนเอง
4. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
 - 4.1 ความหมายของเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
 - 4.2 ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ
 - 4.3 การสร้างเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
 - 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.5 หลักการและมาตรฐานวัดเจตคติ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

คนไทยมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมาก แม้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแต่ก็ยังขาดทักษะ ไม่สามารถพูด อ่าน เขียน หรือโต้ตอบได้อย่างชำนาญ แม้ในกลุ่มคนที่เรียนจบในระดับสูงก็ตาม การไม่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศทำให้สูญเสียโอกาสในการปฏิสัมพันธ์และการแข่งขันกับนานาชาติ ซึ่งการรู้ภาษาอังกฤษจะเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศได้ ดังนั้นรัฐควรกำหนดวิสัยทัศน์ให้เด็กไทยมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในทุกระดับการศึกษา การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของบุคคลที่จะมาเป็นครู อาจารย์ ควรรับผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและสื่อสารได้อย่างดี สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูต้องรับนักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดี ต้องรับคนเก่งเข้ามาเป็นครู มีหลักสูตรเฉพาะเจาะจง มีการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง ภาครัฐควรร่วมมือกับสื่อมวลชน ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ โฆษณา และภาพยนตร์ในการเผยแพร่ความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อกระตุ้นให้คนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2543: 102-132)

พิตรวัลย์ โกวิทวที (2537: 2-4) กล่าวถึงปัญหาที่มีในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ อยู่เสมอ ดังนี้

1. ปัญหาด้านผู้สอน ครูผู้สอนนับเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญโดยตรง โดยปัญหาที่เกิดขึ้นมีดังนี้

คุณภาพของครู ครูบางคนมีความรู้ไม่เพียงพอ เพราะไม่ได้เรียนหรือฝึกมาโดยตรง อาจไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน

ใช้วิธีการสอนแบบเก่า ไม่ปรับปรุงหรือพัฒนาตนเอง

การเข้มงวดในการสอนของครู ซึ่งถ้ามีมากเกินไปนักเรียนอาจเกิดความเบื่อหน่าย

นักเรียนไม่เห็นโอกาสในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่มีโอกาสสนทนากับเจ้าของภาษา

หนังสือแบบเรียน ครูมีปัญหาไม่ทราบจะสอนวิธีใดจึงจะสอดคล้องกับเนื้อหาอื่นๆ

การสอนเน้นเนื้อหา แรงสอนให้จบโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน

การจัดชั้นเรียน ถ้าชั้นเรียนมีนักเรียนมากเกินไป การฝึกเป็นรายบุคคลทำได้ยาก

การประเมินผลนักเรียน ครูต้องมีความเข้าใจและต้องประเมินผลหลายๆด้าน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และด้านจริยธรรมของนักเรียน

มนุษย์สัมพันธ์ของครู ครูต้องให้ความเป็นกันเอง เอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน

เจตคติของครู ครูบางคนไม่อยากเป็นครู ไม่รักอาชีพที่ตนเองสอน

2. ปัญหาด้านหลักสูตร การที่หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงอาจจะทำให้ครูปรับตัวไม่ทัน ดังนั้นครู ควรพร้อมที่จะปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตร

3. ปัญหาด้านนักเรียน ซึ่งมีสาเหตุได้ดังต่อไปนี้

ความพร้อมของนักเรียน บางคนไม่พร้อมที่จะเรียน การสอนต้องคำนึงถึงวุฒิภาวะและวัยของนักเรียนด้วย

เจตคติของนักเรียน ครูต้องสำรวจความรู้ของนักเรียน เสริมสร้างและทำความเข้าใจกับนักเรียนเพื่อให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีการเรียนของนักเรียน ครูควรเน้นวิธีการเรียนของนักเรียนว่าเรียนอย่างไรจึงจะได้ผลเต็มที่

วชิษฐ เกษมทรัพย์ (2548: 84-86) ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1.ปัญหาด้านนักเรียน

ผู้เรียนไม่เห็นประโยชน์และความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะไม่มีความจำเป็นต้องใช้สื่อสารกับใคร

ผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะถูกบังคับให้เรียน ขาดความกระตือรือร้น ไม่เข้าใจและคิดว่าจำเป็นต้องเรียนเพราะเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรที่ต้องเรียนเพื่อใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

2. ปัญหาด้านครูผู้สอน

ครูไม่มีความรู้ลึกซึ้งในภาษาอังกฤษ ขาดเทคนิคในการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ไม่สามารถอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจน

ครูไม่ถ่ายทอดวิชาอย่างเต็มความสามารถในห้องเรียนเพราะต้องการให้ผู้เรียนไปเรียนพิเศษนอกโรงเรียน

3. ปัญหาด้านหลักสูตร

หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย หลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไป เนื้อหาไม่น่าสนใจ ครูขาดประสบการณ์ในรูปแบบการสอนใหม่ๆ เนื้อหาไม่เป็นประโยชน์กับชีวิตประจำวันแก่นักเรียน ตำราที่เรียนมีจากหลายประเทศที่มีสำเนียงการออกเสียงแตกต่างกัน

4. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

สังคมของผู้เรียนไม่มีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่มีสิ่งจูงใจที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนขวนขวายที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เสาวภา ฉายบุระกุล (ผู้แปล, 2547: 179-180) ได้สรุปปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาไว้ดังนี้

1. ปัญหานักเรียนในชั้นมีความสามารถต่างระดับกัน วิธีแก้ปัญหาโดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ให้ทำงานต่างกัน ใช้เพื่อนนักเรียนช่วยแก้ปัญหาหรือมองข้ามปัญหาไปเลย
2. ปัญหาชั้นเรียนใหญ่หรือมีนักเรียนจำนวนมาก แก้ปัญหาโดยใช้กระดานแบบฝึกหัด กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม ให้นักเรียนพูดพร้อมกัน ใช้ผู้นำกลุ่ม
3. นักเรียนใช้ภาษาของตนเอง แก้ปัญหาด้วยการพูดคุยกับนักเรียนถึงปัญหานั้นและตอบคำถามเมื่อนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น สร้างบรรยากาศในการใช้ภาษาและหมั่นกระตุ้นนักเรียนอยู่เสมอในการใช้ภาษา
4. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการเรียน แก้ปัญหาโดยการพูดคุยกับนักเรียนเป็นรายบุคคล ใช้กิจกรรมต่างๆ เข้าช่วย ทำข้อตกลงกันในสัญญาการเรียนภาษา
5. นักเรียนมีปัญหาในการฟัง ให้คำถามในบทสนทนาแก่นักเรียนก่อนให้นักเรียนฟังซ้ำ ให้นักเรียนเดาเนื้อหาการฟังโดยให้คำศัพท์หลักๆ แก่นักเรียนก่อน ให้กิจกรรมการฟังง่ายๆ งานเดียว
6. นักเรียนบางกลุ่มทำงานเสร็จก่อนเวลา ให้เตรียมกิจกรรมสำรองไว้เสมอ

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังประสบปัญหาหลายด้าน เช่น ครูผู้สอน หลักสูตร ตัวนักเรียน สิ่งแวดล้อม ทำให้ผู้เรียนยังขาดทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างดี

แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษหรือหลักสูตรวิชาใดก็ตาม เพราะถ้าหากจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยไม่คำนึงถึงความต้องการแล้วหลักสูตรก็จะมีคุณค่าประโยชน์ใดๆ ต่อผู้เรียน เนื่องจากความต้องการของผู้เรียนเป็นตัวกำหนดทิศทางของหลักสูตรให้บรรลุวัตถุประสงค์ปลายทาง โดยอาศัยการวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดเนื้อหาบทเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

บราวน์ (Brown.1995: 12) ให้คำนิยามของการวิเคราะห์ความต้องการว่า เป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการเรียนหลักสูตรหรือวิชาใดในสถาบันหนึ่งอย่างเป็นระบบ และเมื่อได้ข้อมูลจากการทำการวิเคราะห์ความต้องการแล้วจึงสร้างกิจกรรมอื่นๆต่อไป เช่น สร้างเป้าหมายและวัตถุประสงค์ บทเรียนวิธีสอน บททดสอบ และวิธีประเมินผล บราวน์(Brown) กล่าวว่ากระบวนการวิเคราะห์ความต้องการอย่างเป็นระบบประกอบด้วย ขั้นตอนพื้นฐาน 3 ขั้นตอนคือ การตัดสินใจการดำเนินการรวบรวมข้อมูลและการใช้ข้อมูล รวมทั้งการตัดสินใจว่าใครคือผู้ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการควรพิจารณาดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้เรียน แต่บางครั้งอาจรวมถึงครู อาจารย์และ/หรือผู้บริหาร
2. กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากข้อมูล ประกอบด้วย ครู อาจารย์ ผู้ช่วยครู ผู้บริหารหลักสูตร หน่วยงานของรัฐหรืออื่นๆ
3. กลุ่มที่รับผิดชอบต่อการดำเนินการและวิเคราะห์ความต้องการ กลุ่มนี้นอกจากต้องสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการแล้ว ยังอาจรับผิดชอบกลุ่มอื่นด้วย
4. กลุ่มทรัพยากร เป็นกลุ่มที่เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับกลุ่มเป้าหมาย เช่น พ่อ แม่ ผู้ให้ทุน หรือผู้ปกครอง บางครั้งอาจเป็นคนภายนอก เช่น นายจ้างในอนาคต เป็นต้น

เคมปีและคณะ (Kemp & others 1994: 5) กล่าวว่า กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจะทำหน้าที่ 4 ประการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความต้องการจะระบุถึงความต้องการที่สัมพันธ์กับอาชีพ หรือภาระงานเฉพาะนั้นคือ ระบุว่าอะไรคือปัญหาที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน
2. การวิเคราะห์ความต้องการที่จะบ่งบอกถึงความต้องการที่เร่งด่วน
3. การวิเคราะห์ความต้องการจะเป็นตัวกำหนดลำดับก่อน – หลังของการแก้ไขปรับปรุง
4. การวิเคราะห์ความต้องการจะให้ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

โรบินสัน (Robinson.1980: 34) ได้อธิบายความหมายของประเภทของความต้องการสรุปไว้ได้ดังนี้

1. ความต้องการ คือสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้รับเมื่อเรียนจบหลักสูตร หรือเรียกได้ว่าเป็นจุดประสงค์นั่นเอง
2. สิ่งที่ยุติฐานหรือกลุ่มสังคมถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นหรือน่าที่จะเรียนรู้จากการสอนภาษา
3. พิจารณาจากผู้เรียน สิ่งที่ยุติฐานจำเป็นจะต้องทำจะเป็นตัวกำหนดการใช้ภาษา

4. พิจารณาจากตัวผู้เรียนเองว่าจะได้อะไรจากหลักสูตรภาษา หมายถึง พิจารณาจากความต้องการส่วนตัวว่าต้องการงานหรือต้องการเรียนอะไร

5. ดูว่าผู้เรียนขาดอะไร ไม่รู้อะไร ทำอะไร โดยใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้ เป็นต้น

บรัมฟิต(Brumfit.1984: 86) กล่าวถึง การวิเคราะห์ความต้องการว่าเป็นไปใน 2 ลักษณะร่วมกันคือ

1. ลักษณะที่ยึดเป้าหมายการเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งจะพิจารณาในประเด็นบทบาทของผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ในอนาคต และจะระบุว่าทักษะทางภาษาหรือความรู้ทางภาษาศาสตร์ใดที่ผู้เรียนต้องมีจึงจะเพียงพอที่จะสามารถแสดงบทบาทของตน

2. ลักษณะที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยพิจารณาว่า ผู้เรียนนั้นมีความสามารถอะไรมาก่อน ผู้เรียนมีปัญหาอะไรบ้าง และทักษะอะไรที่ผู้เรียนมีดีอยู่แล้ว และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนได้ดี

ริชาร์ด (Richard.1987: 12) กล่าวถึงจุดประสงค์หลักในการวิเคราะห์ความต้องการไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นเครื่องมือในการหาความหลากหลายของสิ่งที่ควรจะต้องเข้าไปในเนื้อหาการออกแบบ และการนำไปปฏิบัติใช้ของหลักสูตรหรือวิชาเรียน

2. เพื่อบ่งชี้ความต้องการทั่วไปและความต้องการเฉพาะในการใช้ภาษา อันนำไปสู่การออกแบบเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และเนื้อหาในหลักสูตรหรือวิชาเรียน

3. เพื่อหาข้อมูลสำคัญซึ่งสามารถนำไปใช้ในการคิดทบทวนและประเมินผลของหลักสูตรหรือวิชาที่เรียน

ฮัทชินสันและวอเตอร์ (Hutchinson and Waters.1994: 51-60) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ทำให้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการงานอาชีพ และภาษาอังกฤษเพื่องานวิชาการ อันเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนระดับสูง มีความแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานทั่วไป ในแง่ที่ว่าผู้เรียนจะเรียนเพื่อมุ่งหวังที่จะมีความสามารถในการสื่อสารได้จริงด้วยภาษาอังกฤษ เมื่อได้วิเคราะห์ความต้องการแล้วสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ความต้องการเป้าหมาย เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนในแต่ละเนื้อหาวิชาและต้องการในการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และยังได้กล่าวถึงความต้องการเป้าหมายว่าประกอบด้วย 3 สิ่งด้วยกันคือ

1. สิ่งจำเป็น สำหรับผู้เรียนที่จะเรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้
2. สิ่งผู้เรียนยังขาดสิ่งที่ผู้เรียนยังไม่รู้
3. สิ่งที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้

ในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเป้าหมาย มีกรอบที่จะใช้พิจารณาในการเก็บรวบรวมดังนี้

1. ทำไมจึงจำเป็นต้องรู้ภาษา เช่น เพื่อใช้ในอาชีพการงาน เพื่อใช้ในการเรียน เพื่อใช้ในการสอน หรือเพื่อใช้ในการเลื่อนตำแหน่ง
2. ภาษาจะถูกนำไปใช้อย่างไร เช่น ใช้เพื่อนำไปใช้พูดหรือเขียน หรือใช้ในลักษณะของการอ่านคู่มือหรือการอ่านตำรา
3. เนื้อหาวิชาจะเป็นอย่างไร เช่น เพื่อนำไปใช้สำหรับการเรียนวิชาชีววิทยา หรือสถาปัตยกรรม
4. ผู้เรียนจะนำภาษาไปใช้กับใคร เช่น นำไปใช้กับเจ้าของภาษาหรือไม่ใช่เจ้าของภาษานำภาษา ไปใช้ในระดับใด เช่น นำไปใช้กับระดับทั่วไปหรือระดับผู้เชี่ยวชาญและมีความสัมพันธ์กับผู้เรียนลักษณะใด เช่น เป็นเพื่อนร่วมงาน เป็นลูกค้า หรือเป็นผู้ได้บังคับบัญชา เป็นต้น
5. ภาษาจะถูกนำไปใช้ที่ใด เช่น ที่ทำงาน โรงแรม ใช้ในประเทศตนเอง หรือใช้ในต่างประเทศและภาษาที่จะนำไปใช้ในลักษณะใด เช่น ใช้เพื่อการประชุม หรือใช้พูดทางโทรศัพท์
6. ภาษาจะถูกนำไปใช้เมื่อใด บ่อยขนาดไหน และปริมาณที่ใช้มากน้อยเพียงใด

ฮัทชินสันและวอเตอร์ (Hutchinson and Waters, 1994: 51-60) ยังได้กล่าวถึงความต้องการในการเรียนรู้ว่า ในบางครั้งจะพบว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจมากในการที่จะเรียนรู้เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน แต่เมื่อนำเอาเนื้อหาที่เกี่ยวกับงานที่ผู้เรียนต้องเกี่ยวข้องมาเป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะกลับพบว่า ผู้เรียนไม่สนใจและเบื่อหน่ายที่จะเรียน ซึ่งสาเหตุเป็นเพราะผู้เรียนขาดความต้องการในการเรียนรู้ตนเอง ด้วยเหตุนี้เราอาจจะใช้จุดมุ่งหมายของผู้เรียนที่ว่าเขามีความต้องการในสถานการณ์เป้าหมายมาเป็นเพียงแนวทางในการกำหนดหลักสูตร แต่เราจะเป็นคนเลือกวิธีและเนื้อหาที่เหมาะสม เราความสนใจต่อผู้เรียนโดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้เดิม รวมไปถึงทักษะและวิธีที่จะนำไปใช้ให้ได้ผลกับผู้เรียนนั้นๆ ในการวิเคราะห์หาความต้องการในการเรียนรู้จะคล้ายคลึงกับการรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์หาสถานการณ์เป้าหมาย ดังนี้

1. ทำไมผู้เรียนจึงมาเรียนหลักสูตรนี้ เช่น เป็นหลักสูตรบังคับหรือเลือกมาเรียนเอง หรือว่าเมื่อมาเรียนแล้วจะมีผลต่อสถานการณ์การปรับเงินเดือน หรือจะช่วยให้การปรับตำแหน่งงานให้ดีขึ้นหรือไม่
2. ผู้เรียนจะเรียนอย่างไร เช่น คำนึงถึงพื้นฐานความรู้เดิม หรือเทคนิควิธีที่จะไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย

3. แหล่งข้อมูลอะไรบ้างที่มีอยู่
 4. ผู้เรียนเป็นใคร เช่น ควรที่จะรู้เพศ อายุ สัญชาติ ระดับความรู้ภาษาอังกฤษเดิมของผู้เรียน หรือมีความสนใจที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด
 5. หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะใช้สอนที่ใด
 6. หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายจะใช้เรียนเมื่อใด อย่างไร
- นอกจากนี้ ฮัทชินสันและวอเตอร์ (Hutchinson and Waters.1994: 51-60) ยังได้นำเสนอวิธีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการไว้ดังนี้

1. ใช้แบบสอบถาม
2. ใช้แบบสัมภาษณ์
3. ใช้การสังเกต
4. ใช้การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ
5. การขอคำปรึกษาจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่มีความซับซ้อนในการวิเคราะห์หาความต้องการ เราอาจจะใช้วิธีการในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการมากกว่าหนึ่งวิธีได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับเวลาและแหล่งข้อมูลที่จะหาได้และสิ่งสำคัญที่พึงระลึกเสมอคือ การวิเคราะห์หาความต้องการที่ได้อาจจะไม่สามารถนำไปใช้ได้กับทุกๆ กิจกรรมการเรียนการสอนเสมอไป

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การวิเคราะห์หาความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญมากโดยต้องทำก่อนการวางแผนหลักสูตร วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้น การสำรวจความต้องการที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะช่วยให้สถานศึกษา คณาจารย์ได้รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หัวข้อ และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ และตรงตามความต้องการของผู้เรียน

แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองไว้ดังต่อไปนี้

ไซมอนด์ (Symonds.1964: 85-86) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง คือ บุคคลที่ไม่ยอมจำนนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยสิ้นเชิงทีเดียว ต่างกับคนที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง คือ มีความขลาดกลัว และไม่แน่ใจในตนเองซึ่งใช้เวลาส่วนใหญ่ไปในทางนี้กวาดภาพเอาเองในสิ่งที่ตนต้องการหรือปรารถนา ไม่ทำตามลำดับขั้นของความเป็นจริง เนื่องจากเกิดความหวาดกลัว

หวั่นวิตกจนกลายเป็นไม่ทำอะไรเลย อาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนเราขาดความเชื่อมั่นในตนเอง คือ ขาดความรู้ ขาดความกล้าหาญในทางที่ชอบธรรมและมีความเกี่ยวเนื่องกัน นอกจากนี้ยังอาจเนื่องมาจากความเชื่อมั่นที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจหรือบางทีก็เป็นผลของความล้มเหลวในอดีต

สมิทธิ (Smith.1961: 185) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความภูมิใจในตนเอง บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเองมากหรือน้อย พิจารณาจากความขัดแย้งในตนเองระหว่างความขัดแย้งในตนเองตามความเป็นจริง (real self) กับตนเองในอุดมคติ (ideal self) ถ้าความขัดแย้งดังกล่าวมีน้อย บุคคลนั้นจะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง แต่ถ้าความขัดแย้งมีมากผู้นั้นจะรู้สึกว่าคุณค่าตนเองไม่มีค่า ไม่เหมาะสมและไม่พอใจในตนเอง ทำให้ขาดความมั่นใจในตนเองเกิดความวิตกกังวล ไม่กล้าทำอะไรด้วยตนเองต้องพึ่งผู้อื่น

แบลร์ (Blair.1968: 138) กล่าวว่า คนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง คนที่ยอมรับสภาพการณ์ใหม่ๆ ที่ตนประสบโดยปราศจากความกลัวความล้มเหลว จะเป็นบุคคลที่มีความกล้าที่จะเผชิญต่อสถานการณ์ต่างๆ ด้วยความมั่นใจว่าสภาพการณ์นั้นๆ จะไม่ทำให้เขาได้รับความเดือดร้อน ไม่สับสนใจ บุคคลใดก็ตามที่กระทำตามความต้องการ หรือคุณธรรมที่สังคมวางไว้ ย่อมสบายใจมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสิ่งที่ตนกระทำไปนั้นเป็นสิ่งที่ดีงาม

พิมพิกา คงรุ่งเรือง (2542: 12) ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกภาพของบุคคลที่มีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง มีความภาคภูมิใจในตนเอง กล้าคิด กล้าแสดงออก ความเป็นตัวของตัวเอง รวมทั้งจัดการแก้ปัญหาและปรับตัวอยู่ในสังคมด้วยความรู้สึกที่มั่นคง เพื่อสุขภาพจิตที่ดี และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

วารุณี เจริญรัตนโชติ (2543: 18) ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคคลในการกล้าคิดกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ และมีความมั่นใจในการทำสิ่งต่างๆ ยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความพอใจและภาคภูมิใจ

เมทินี ด่านยังอยู่ (2544: 9) ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกของเด็กด้วยความมั่นใจ ซึ่งสังเกตได้จากท่าทาง การกระทำ การแสดงความคิดเห็น หรือภาษาของเด็ก และใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเองนั้นจะเกิดขึ้นด้วยการสร้างบรรยากาศให้เด็กได้พัฒนาอย่างอิสระและอบอุ่นใจ

ธีรภาพ วัฒนวิจารณ์ (2545: 127) ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อมั่นเป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวเรา โดยจะทำหน้าที่กำกับความคิดและความรู้สึกของเรา และจะแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่ปรากฏต่อบุคคลภายนอก ซึ่งก็คือสิ่งที่เรียกกันว่าบุคลิกภาพ

สุทธานพา โขติประติษฐ์ (2534: 9) ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการแสดงออก การตัดสินใจทำสิ่งต่างๆ ให้ลุล่วง มีความรับผิดชอบต่องานที่ตนได้วางแผนไว้ ตลอดจนพร้อมที่จะเผชิญเหตุการณ์ สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

ชมพูนุช สิริพรหมภักตร์ (2539: 10) ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่า หมายถึง ความเชื่อมั่นในความสามารถในการแสดงออกที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีความรับผิดชอบในหน้าที่และมีเหตุผล สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยความมุ่งมั่นพยายามเพื่อทำงานให้ประสบผลสำเร็จ

อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ (2531: 63) ให้ความหมายว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกด้วยการกระทำ คำพูดที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ดังนี้

1. การกล้าแสดงออก
2. การพึ่งตนเอง
3. การเป็นตัวของตัวเอง
4. การมีความรับผิดชอบ
5. การมีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

จงใจ ขจรศิลป์ (2532: 27) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ และมีความมั่นใจที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จได้ตามที่ต้องการ

นิตินันต์ วิจิตชลชัย (2535: 8) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่า หมายถึง การกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจและมีความมั่นใจที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จได้ตามความต้องการ

มานะ พ่วงความสุข (2536: 8) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงการกล้าคิด กล้าพูด กล้ากระทำ สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง และมีเหตุผลไม่คล้อยตามผู้อื่นโดยปราศจากการไตร่ตรอง

ศรีสุดา คัมภีร์ภักตร์ (2534:10) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง พอใจในความสามารถของตนเอง กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้ากระทำ กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญเหตุการณ์ รวมทั้งจัดการกับปัญหาในชีวิตประจำวันได้

สมุท ศิริโช (2531: 296-297) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง คือ ความรู้สึกสำนึก และเป็นประโยชน์ที่ทำให้เกิดความเข้มแข็งแก่การดำเนินงาน บุคคลใดที่แสดงความเชื่อมั่นใน

ตนเองออกมาในสมรรถภาพแห่งการปฏิบัติงาน ย่อมชักจูงให้คนอื่นมีความเชื่อมั่นตามได้ และ ความเชื่อมั่นในตนเองจะเป็นพลังในการต่อสู้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยความมั่นใจ

สมเดช อารีสวัสดิ์ (2530: 7) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความแน่ใจ หรือความกล้าหาญของบุคคลที่จะเผชิญเหตุการณ์ต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงได้ตามที่บุคคลมั่นใจ แม้จะมีเหตุการณ์อื่นใดมาเป็นอุปสรรคก็ไม่ท้อถอยยังคงกล้าเผชิญเหตุการณ์นั้นๆ ต่อไปโดยแน่ใจว่า ตนสามารถกระทำการที่กำลังกระทำอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความถูกต้องเหมาะสม

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองนั้น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองอย่างเหมาะสมกับสภาพของตนเองใน ลักษณะที่มีความกล้าที่จะพูด กระทำ แสดงออก เผชิญความจริงอย่างถูกต้องและเป็นตัวของ ตัวเอง รู้จักพึ่งตนเองสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

3.2 ความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งที่ควรปลูกฝังและส่งเสริมให้พัฒนาอยู่เสมอ เพราะคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีบุคลิกภาพดี มองโลกในแง่ดี กล้าแสดงออกในทางที่ถูกที่ควร มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานของตน และสามารถประสบความสำเร็จในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความคิดริเริ่มในการทำงาน ซึ่งมีผู้แสดงความเห็นถึงความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเองไว้หลายทัศนะ กล่าวคือ

มาสโลว์ (Maslow, 1954: 411) ได้กล่าวไว้ว่า คนทุกคนในสังคมมีความปรารถนาที่จะ ได้รับความสำเร็จ ความภาคภูมิใจในตนเอง และต้องการให้คนอื่นยอมรับนับถือในความ สำเร็จ ของตนด้วย ถ้าความต้องการนี้ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอจะทำให้บุคคลนั้นมีความเชื่อมั่น ในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีค่ามีความสามารถและมีประโยชน์ต่อสังคม แต่ถ้าความต้องการนี้ถูก ขัดขวาง จะทำให้เกิดความรู้สึกว่ามีปมด้อยหรือเสียความภาคภูมิใจในตนเองได้

สุภศรี ศรีสุคนธ์ (2539: 35) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสำคัญต่อ ความสำเร็จในชีวิตทำให้มองโลกในแง่ดี การปูพื้นฐานความเชื่อมั่นในตนเองให้เกิดขึ้นกับเด็ก จะ ช่วยให้เกิดกล้าคิดกล้ากระทำสิ่งต่างๆ ด้วยความมั่นใจและสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม หรือเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีความสุข

แจ่มจันทร์ เกียรติกุล (2531: 26) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพื้นฐานของการ เป็นผู้นำเป็นพื้นฐานของความคิดสร้างสรรค์ และเป็นพื้นฐานสำคัญส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เด็ก สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สนธยา อ่อนน้อม (2538: 37) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นบุคลิกภาพที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในการดำเนินชีวิตของบุคคลทั่วไปตั้งแต่เด็กจนถึงโตเป็นผู้ใหญ่ ตลอดจนความสำเร็จในการเรียนการทำงานรวมทั้งการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

อารี เกษมวรัถิ์ (2533: 20) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิต การปูพื้นฐานความเชื่อมั่นในตนเองให้เกิดขึ้นกับเด็ก จะช่วยให้เด็กกล้าคิดกล้ากระทำสิ่งต่างๆ ด้วยความมั่นใจ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีความสุข

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2536: 67) กล่าวว่า เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะไม่ยอมให้ความล้มเหลวมาหยุดยั้งความต้องการเรียนรู้ใหม่ของเขา

วาสนา เจริญสอน (2537: 20) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นบุคลิกภาพที่สำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตของบุคคลทั่วไป ตั้งแต่เด็กเล็กจนถึงโตเป็นผู้ใหญ่ การที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทั้งทางด้านการเรียน การทำงาน การใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ต้องอาศัยความเชื่อมั่นในตนเอง และต้องเป็นความเชื่อมั่นในตนเองที่เป็นสัมมาทิฐิ คือ เปิดใจยอมรับฟังเหตุผลของผู้อื่นเสมอ

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อทุกคน เพราะความเชื่อมั่นเป็นรากฐานของความกล้าลงมือกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง ถ้าเด็กได้รับความสำเร็จจากการปฏิบัติกิจกรรมหรือการกระทำสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ ยิ่งประสบความสำเร็จมากเท่าไร ย่อมทำให้มีความเชื่อมั่นมากขึ้นเท่านั้น แต่ทั้งนี้ต้องได้รับแรงผลักดันจากบุคคลรอบข้างที่ไว้วางใจ ในการให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ให้กล้าแสดงออกและกระทำในสิ่งที่ตนเองเชื่อมั่นว่าถูกต้องจนประสบความสำเร็จ

ซึ่งจะส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และน่าจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

3.3 ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองอาจบรรยายได้ว่า เป็นคนที่มีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับบทบาทของตนเองในสังคมคือ มีลักษณะของการพึ่งพาตนเองได้ รู้จักนำตนเองเมื่อเข้ากลุ่มก็สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้ สามารถตัดสินใจในสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง มีความกล้าไม่ขลาดอาย มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จ เมื่อไม่สำเร็จก็ไม่ท้อถอยที่จะพยายามต่อไปด้วยความรับผิดชอบ นอกจากนี้แล้วบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่กลัวที่จะคิดสร้าง

ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่เคยเมยต่อสิ่งแวดล้อม สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี เฟลเซนธัล (Felsenthal .1972 อ้างในนภาลักษณ์ รุ่งสุวรรณ 2535: 24)

โรเจอร์และมาสโลว์ (Roger and Maslow.อ้างถึงในประติพันธ์ อุปรมัย, 2526: 37-38) เห็นว่าความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กนั้นเกิดจากความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้เกี่ยวกับงาน ถ้าเด็กได้รับรู้ว่าประสบการณ์ที่เขาได้รับนั้นทำให้เขามีค่า มีความสำคัญเป็นที่ยอมรับของคนอื่นและคนอื่นมีความรู้สึกที่ดีต่อเขา เด็กก็จะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนในทางที่ดีและความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนในทางที่ดีนั้นจะเป็นตัวกำหนดให้เด็กแสดงลักษณะพฤติกรรมที่เรียกว่า เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ไซมอนด์ (Symond.อ้างถึงในชัยลิขิต สุทธาจารย์เกษม, 2530: 23) ได้กล่าวถึงลักษณะการกระทำของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะดังนี้

1. รู้ในสิ่งที่ต้องการจะทำ
2. คิดในสิ่งที่เห็นว่าจะสามารถกระทำให้สำเร็จ
3. กล้าตัดสินใจ
4. ลงมือกระทำสิ่งที่ตนตัดสินใจแล้ว

ฉันทนา ภาคบังข (2533: 1) กล่าวว่า ลักษณะของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าโดยทั่วไปจะมีความกล้าในการแสดงออก กล้าตัดสินใจและมีความมั่นใจที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จได้ตามที่ต้องการ มองโลกในแง่ดี ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ และมีความรับผิดชอบในหน้าที่สูง

ธีรภาพ วัฒนวิจารณ์ (2545: 127) กล่าวว่า คนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะเป็นคนที่มีลักษณะมั่นคง ไม่ลังเลในการตัดสินใจ ไม่วิตกกังวลต่อสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ไม่พุ่มพ่ายหรือกังวลต่อสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้ว สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ และเมื่อประเมินว่าตัวเองไม่พร้อมก็กล้าและมั่นใจที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

สมเดช อารีสวัสดิ์ (2530: 7) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองจะเป็นบุคคลที่มีความแน่ใจหรือมั่นใจหรือมีความกล้าหาญที่จะเผชิญต่อเหตุการณ์ต่างๆ หรือกล้าเผชิญความจริงตลอดจนสามารถทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จได้ตามที่บุคคลมั่นใจ แม้จะมีเหตุการณ์อื่นใดมาเป็นอุปสรรคก็ไม่ท้อถอย ยังคงกล้าเผชิญเหตุการณ์นั้นๆ หรือกระทำสิ่งนั้นๆ ต่อไปโดยแน่ใจว่าตนสามารถกระทำสิ่งที่กระทำอยู่ให้สำเร็จลุล่วง

สมุท ศิริโช (2531: 296-297) กล่าวว่า ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะเป็นผู้ที่มัวพลังในการต่อสู้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยความมั่นใจ

อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ (2531: 4) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีพฤติกรรมดังนี้

1. กล้าแสดงออก
2. พึ่งตนเอง
3. เป็นตัวของตัวเอง
4. มีความรับผิดชอบ
5. มีความสามารถในการปรับตัว

วาสนา ผดุงทรง (2529: 5-6) กล่าวว่า บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะมีพฤติกรรมต่างๆ ดังนี้

1. กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าแสดงความคิดเห็น
2. มีความวิตกกังวลน้อย สามารถควบคุมอารมณ์ให้อยู่ในสภาพปกติได้
3. สามารถทำอะไรๆ ให้สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย
4. สามารถช่วยเหลือผู้อื่น
5. สามารถทำสิ่งต่างๆ ด้วยความคิดเห็นของตนเองอย่างไม่ลังเลและไม่หวั่นไหวต่อ

คำติชมของผู้อื่น

6. มีความพอใจในความสามารถของตนเอง
7. สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
8. สามารถคิดกระทำสิ่งที่แปลกๆ ใหม่ๆ ด้วยความมั่นคง

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองนั้นจะกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าคิดและปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองเห็นว่าดีแล้วถูกต้องแล้ว มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขอบอิสระ จิตใจมั่นคง กล้าเผชิญความจริง รวมทั้งมองโลกในแง่ดี มีความรับผิดชอบ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล พร้อมขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่ตนมั่นใจว่าจะทำสิ่งนั้นๆ ได้ดีกว่าตน และรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ง่าย

3.4 แนวทางการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง

อารี เกษมวรี (2533: 23) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ การจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่โรงเรียนมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็กทั้งสิ้น ฉะนั้นพ่อแม่ ครูและผู้ใกล้ชิดจึงควรให้ความรักความอบอุ่น มีเหตุผลให้อิสระเด็กในการตัดสินใจ จัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความสามารถของตนอย่างเต็มที่

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2536: 66) กล่าวว่า เด็กสร้างความเชื่อมั่นในตนเองมาจากครอบครัวจากการเกิดความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้เกี่ยวกับตนเองทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ซึ่งเป็นความคิดพื้นฐานหรือความเชื่อเบื้องต้นทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเองหรือขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อเด็กได้รับความรักความสนใจจากพ่อแม่ การส่งเสริมให้เด็กแสดงความคิดเห็นและมีอิสระในการตัดสินใจเด็กจะเชื่อมั่นในตนเอง หากเด็กถูกพ่อแม่ควบคุมให้ปฏิบัติตามในขอบเขตที่พ่อแม่ต้องการทำให้เด็กขาดอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อพบกับปัญหาก็ไม่สามารถตัดสินใจได้เพราะไม่เคยฝึกการแก้ปัญหามาก่อน เด็กที่ถูกเลี้ยงดูมาด้วยการตำหนิและลงโทษจะทำให้เด็กไม่กล้าแสดงออก ขี้กลัว ประหม่า และขาดความเชื่อมั่นในตนเองเพราะความกลัวและความอยากแสดงออกนั้นถูกลงโทษมาตั้งแต่เด็ก เมื่อเป็นผู้ใหญ่ความผิดพลาดในอดีตจะคอยตอกย้ำและเตือนอยู่ตลอดเวลาว่า “อย่าพูด อย่าคิด อย่าทำ”

สนธยา อ่อนน้อม (2538: 40) กล่าวว่า ในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่เด็กสถาบันที่สำคัญคือ สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา เนื่องจากสถาบันครอบครัวเป็นผู้ให้การเลี้ยงดู ให้ความรัก ความอบอุ่น รวมทั้งให้โอกาสเด็กที่จะกระทำการต่าง ๆ ส่วนสถาบันการศึกษาเป็นผู้ส่งเสริมโดย การจัดบรรยากาศและกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก รวมทั้งให้การสนับสนุนเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดความสามารถของเด็กแต่ละคน โดยไม่นำมาเปรียบเทียบซึ่งกันและกัน อันเป็นผลต่อการส่งเสริมพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กต่อไป

พิมพิกา คงรุ่งเรือง (2542: 16) กล่าวว่า ในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง สถาบันครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงดูให้ความรักความอบอุ่น และสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอีกสถาบันหนึ่งในการมีส่วนในการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความมั่นคงทางจิตใจ รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระ อันเป็นผลต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กต่อไป

เมทินี ด่านยังอยู่ (2544: 12) กล่าวว่า ในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง สถาบันครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงดู ให้ความรักความอบอุ่น และสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอีกสถาบันหนึ่งในการมีส่วนในการจัดบรรยากาศและกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กได้ฝึกฝน ให้ความรักความอบอุ่น ความเป็นกันเองและให้ความเป็นมิตร รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กแสดงออกอย่างเต็มที่ ยอมรับในความสามารถของเด็กแต่ละคน โดยผู้ใหญ่หรือบุคคลรอบข้างไม่นำเด็กของเราไปเปรียบเทียบกับเด็กคนอื่น

วินัย ธรรมศิลป์ (2527: 118) ได้เสนอวิธีการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง โดยให้ผู้เรียนได้กระทำในสิ่งที่เขาประสบความสำเร็จอยู่เสมอ ได้ฝึกให้แสดงออก ได้พูดได้อธิบายในสิ่งที่ตนเองคิดว่าถูกต้อง ฝึกการตัดสินใจด้วยตนเองบ่อยๆ จนเกิดทักษะนั้น

สถาบันทางการศึกษา เป็นสถาบันหนึ่งที่มีส่วนในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็ก ครูจึงควรสร้างบรรยากาศที่ช่วยให้เด็กรู้สึกอบอุ่นด้วยการแสดงความเป็นมิตรกับเด็ก พูดกับเด็กอย่างเป็นกันเอง อดทนที่จะฟังเขาพูดอย่างตั้งใจ เปิดโอกาสให้เด็กแสดงออกอย่างเต็มที่ และยอมรับในความสามารถ ยกย่อง หรือชี้ให้เด็กแต่ละคนเห็นว่าทุกคนต่างก็มีความสามารถพิเศษเฉพาะแตกต่างกัน ควรแสดงความสามารถของตนให้เต็มที่ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนเพิ่มเติมเป็นพิเศษอยู่เสมอจนมีทักษะและความสามารถสูงในที่สุดจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองขึ้น (แจ่มจันทร์ เกียรติกุล.2531: 23-24)

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่เด็กนั้น สถาบันครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการให้ความรักความอบอุ่น ความสนใจ กำลังใจ ความเอื้ออาทร จากพ่อแม่และบุคคลใกล้ชิด รวมทั้งให้โอกาสเด็กกระทำการต่างๆ ได้สำเร็จตามวัย และวุฒิภาวะ สถาบันการศึกษาก็เป็นอีกสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เพราะเป็นส่วนสำคัญในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม บรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมทั้งจัดเตรียมกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กได้ฝึกฝนจนเกิดเป็นความชำนาญและประสบผลสำเร็จในกิจกรรมนั้นๆ อย่างสม่ำเสมอและเต็มตามศักยภาพด้วยความเป็นมิตร เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ รวมทั้งให้เวลาและกำลังใจแก่เด็ก เมื่อเด็กล้มเหลว เพราะปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จะเป็นแรงผลักดันให้เด็กประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นรากฐานในการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง คือ กล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงออก เปิดเผย มองโลกในแง่ดี และรู้จักการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

3.5 ความเชื่อมั่นในตนเองกับการเรียนการสอนภาษา

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัย พบว่ามีการศึกษา ได้กล่าวถึง ความเชื่อมั่นในตนเองกับการเรียนการสอนภาษาไว้คือ ผู้เรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมองตนเองในด้านดี (good self-image) จะเรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศได้ดี ทั้งนี้ หากนักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง นักเรียนจะสามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ของการพูดภาษาโดยเฉพาะปัญหาด้านจิตใจ คือความกลัวในการพูดผิด ซึ่งจะทำให้เสียหน้า ความรู้สึกอึดอัดที่จะต้องพูดต่อหน้าผู้ฟัง และอาการคิดไม่ออกกะทันหันที่จะต้องพูดในที่สาธารณะชน นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเองทำ

ให้ผู้เรียนกล้าที่จะพูด และสามารถพูดสนทนาได้มากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบนแวร์ (Benware.1989: 34) ที่เกี่ยวกับการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาพบว่า การเรียนอย่างอิสระช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียน เพราะผู้เรียนที่ถูกจัดให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลาย มีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระจะมีความวิตกกังวลต่ำจึงทำให้ไม่เกิด ความกลัวหรือความวิตกกังวลที่จะพูด แต่กลับมีความเชื่อมั่นในตนเองในการถ่ายทอดความรู้ที่นึกคิดออกมาเป็นคำพูดได้ ทำให้เรียนรู้ได้เร็ว และมีประสิทธิภาพ ความเชื่อมั่นในตนเองมีผลต่อการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยทางด้านจิตใจที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.6 การวัดและประเมินผลของความเชื่อมั่นในตนเอง

สมหวัง คันทรส (2529: 108-111) ได้กำหนดแนวทางในการวัดความเชื่อมั่นในตนเอง โดยใช้การตั้งคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ความรู้สึก และการปฏิบัติงานทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ที่แสดงถึงพฤติกรรมของการมีความเชื่อมั่นในตนเอง โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น
2. ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน
3. ไม่วิตกกังวล
4. มีความพยายามในการพูด

และมีเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ จริงที่สุด จริงมาก จริงครึ่งหนึ่ง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด และมีเกณฑ์การให้คะแนน 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 ข้อความในเชิงบวก (positive) หมายถึงข้อความแสดงถึงลักษณะของการมีความเชื่อมั่นในตนเอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงครึ่งหนึ่ง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

แบบที่ 2 ข้อความในเชิงลบ (negative) หมายถึงข้อความแสดงถึงลักษณะของการไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน 2 คะแนน

จริงครึ่งหนึ่ง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
โดยเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองที่ได้ให้อยู่ในระดับต่างๆ ดังนี้	
คะแนน	ระดับ
4.50 - 5.00	สูงมาก
3.50 - 4.49	สูง
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	ต่ำ
1.00 - 1.49	ต่ำมาก

แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ความหมายของเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 321) เจตคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

มะลิ หลีทิม (2544: 34) กล่าวว่า เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งรวมถึงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในวิชาภาษาอังกฤษด้วย

นฤมล เลียบสวัสดิ์ (2545: 5) กล่าวว่า เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก และท่าทีที่กระทำหรือแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งในด้านเนื้อหาวิชา ครูผู้สอน วิธีการสอน สถานที่ รวมทั้งบรรยากาศในชั้นเรียนและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งได้สร้างข้อความวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก
2. เรียนภาษาอังกฤษแล้วรู้สึกเครียด
3. ข้าพเจ้าอยากให้อายุถึงเวลาเรียนภาษาอังกฤษเร็ว
4. ข้าพเจ้าต้องการให้มีการเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง
5. ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ
6. ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมเราต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
7. ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า
8. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ

9. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ

10. ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมากเมื่ออ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจ

ฟอนตานา (Fontana.1995: 227) ได้กล่าวว่า เจตคติ เป็นเหมือนการโน้มน้าวที่สัมพันธ์กันอย่างมั่นคงของแต่ละบุคคลได้พัฒนาต่อวัตถุและปัจจัยที่แตกต่าง ซึ่งวัตถุและปัจจัยเหล่านี้ได้เข้ามาสู่ในช่วงชีวิตของเขาและพวกเขาได้แสดงออกมาเป็นความเห็น

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น และแนวโน้มของพฤติกรรมที่แสดงออกต่อวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา ผู้สอน กระบวนการจัดการเรียน กิจกรรม บรรยากาศและสภาพแวดล้อม ทั้งในทางบวกและทางลบ ในทางบวกได้แก่ การเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ความรู้สึกพึงพอใจความต้องการและความตั้งใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนในทางลบ ได้แก่ การไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ความรู้สึกไม่พอใจ ไม่ต้องการ หลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

4.2 ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ

ลักษณะของเจตคติ

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 185) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ว่า

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ (learning) หรือประสบการณ์ (experience) ไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้อย่างดีจะมีความรู้สึก (feeling) และความคิดเห็น (opinion) เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้นคือเกิดเจตคติ (attitude) นั้นเอง

2. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ (changeable) คนเราไม่ใช่ว่าชอบหรือเกลียดอะไรแล้วจะต้องชอบหรือเกลียดไปตลอดชีวิต อาจเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาพแวดล้อมสถานการณ์ หรือเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป เจตคติของบุคคลอาจเปลี่ยนไปในทางตรงกันข้ามได้

3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เราสามารถทราบได้ว่าบุคคลใดมีเจตคติในทางที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับโดยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออก อาจแสดงออกด้วยคำพูดหรือสีหน้าท่าทาง แต่บางครั้งการแสดงพฤติกรรมอาจไม่ตรงกับเจตคติเนื่องมาจากความจำเป็นบางประการ หรืออิทธิพลของวัฒนธรรมอันดีงาม

4. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน (complex) เพราะเจตคติขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม การรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ ฯลฯ ฉะนั้น จึงแปรผันได้

5. เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ (imitation) การคล้ายตามย่อมเป็นของธรรมดาที่พึงมี ถ้าเราเคารพ รัก ศรัทธา หรือพอใจใคร ย่อมเห็นดี เห็นงามกับบุคคลนั้น และจะประพฤติปฏิบัติเยี่ยงบุคคลนั้น ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา ทำทาง หรืออุปนิสัยใจคอ

6. ทิศทางและปริมาณความเข้มข้นของเจตคติ ปริมาณมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่ง ปานกลาง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง ความเข้มข้น (intensity) ก็แล้วแต่ว่าจะมีความรู้สึกไปในด้านใด ทิศทางของเจตคติมี 2 ทิศทาง คือ สนับสนุนและต่อต้าน

7. เจตคติอาจเกิดขึ้นจากจิตสำนึก (consciousness) หรือจากจิตไร้สำนึก (unconscious) ก็ได้ เมื่อบุคคลเรียนรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับอะไรก็จะมีจิตสำนึกบริบูรณ์ เพราะได้สังเกตเห็น คิดพิจารณา หาเหตุผล วิเคราะห์จนแน่ใจว่าถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร ประการใด เจตคติที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้เรียกว่า เกิดจากจิตสำนึก ถ้าเจตคติที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้คิดพิจารณาไตร่ตรองแต่อย่างใด ฟังผู้อื่นพูดว่าไม่ดีก็รังเกียจไปด้วย เรียกว่า เกิดจากจิตไร้สำนึก

8. เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร กว่าบุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้ต้องใช้ความคิดลึกซึ้ง พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ จึงใช้เวลาในการสะสมนาน ดังนั้นเจตคดีย่อมมีความคงทนยากที่จะเปลี่ยนแปลง แต่ไม่ได้หมายความว่าเปลี่ยนแปลงไม่ได้ จะเปลี่ยนได้ก็ต้องใช้เวลาจนกว่าสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมจะเปลี่ยนไป แล้วเกิดการเรียนรู้ใหม่จึงจะเกิดเจตคติใหม่

สจวร์ต ไรต์ (2533: 246-247) อธิบายลักษณะของเจตคติว่า

1. เป็นสิ่งที่เรียนรู้จากประสบการณ์และสภาพแวดล้อมต่างๆ
2. เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญ หรือหลีกเลี่ยงสิ่งเร้า ฉะนั้นจึงมีทั้ง

ทางบวกและลบ

3. มีองค์ประกอบ คือ เชิงความรู้สึก เชิงการรู้คิด และเชิงพฤติกรรม
4. เปลี่ยนแปลงได้ตามสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากในสังคมหนึ่งๆ

จารย์ เงินดี (2539: 368-376) กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ เพราะไม่ใช่แรงขับจากร่างกาย เช่น ความหิว แต่เป็นพื้นฐานมาจากการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเลือกอาหาร เป็นต้น

2. เป็นสิ่งคงทนถาวร แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้เหมือนกับการเรียนรู้อื่นๆ แต่เป็นความรู้สึกที่ฝังลึก จึงต้องใช้เวลานาน เพราะมีผลต่ออารมณ์ของบุคคล

3. เป็นความรู้สึกที่แสดงโดยตรงต่อสิ่งเร้าเป็นอย่างไรๆ ไป เช่น บุคคลย่อมแสดงความรู้สึกชอบต่อบุคคลที่เขารู้จัก และรู้สึกไม่ชอบต่ออีกบุคคลหนึ่งที่เขารู้จักเช่นกัน แสดงว่าต้องแยกรับรู้ต่อสิ่งเร้านั้นๆ

4. สามารถเกิดกับทุกๆ สิ่งได้ เช่น บุคคล วัตถุ กลุ่ม สถาบัน แนวความคิดและกระบวนการต่างๆ ไป

5. เป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งอันเป็นแรงผลักดันที่ก่อให้เกิดลักษณะนิสัยขึ้นได้ เช่น บุคคลที่มีความเลื่อมใสในศาสนาใด ก็ย่อมมีความผูกพันเกี่ยวของในด้านนั้น ในที่สุดก็กลายเป็นนิสัยได้

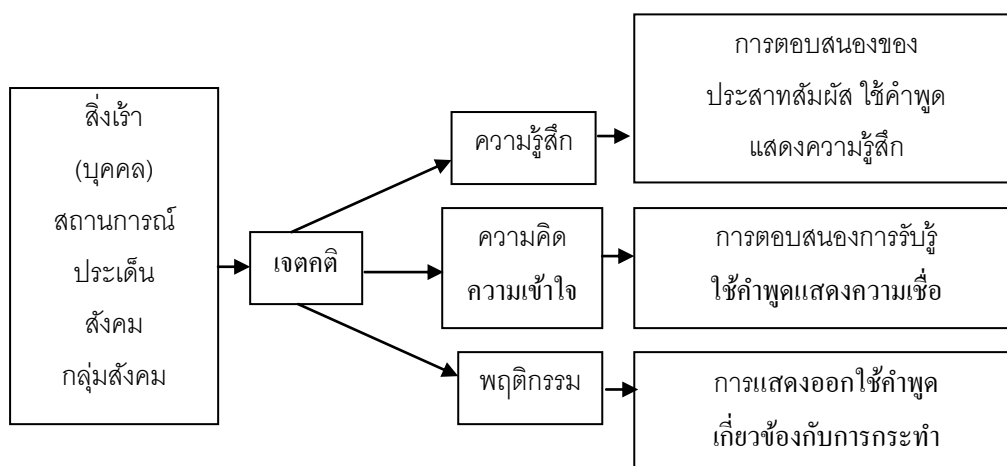
องค์ประกอบของเจตคติ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้แก่ เครนซ์และอีเกอร์ตัน (Krench and Egerton.1962: 139 – 140) เมไกว (Meguire.1969: 155 – 156) และประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ในลักษณะเดียวกัน เจตคติมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ด้านคือ

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (cognitive component) คือ ความรู้ ความคิด และความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ จากการได้รับรู้ประสบการณ์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นก่อน จึงจะสามารถกำหนดท่าที ความรู้สึกต่อสิ่งเรานั้นได้

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (affective component) คือความรู้สึกต่างๆ เช่น ความพอใจ ความชื่นชม ไม่ชอบ หรือรังเกียจ ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้จะเกิดขึ้นโดยมีความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ของแต่ละบุคคลเป็นตัวกำหนด

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (behavioral component) คือ แนวโน้มในทางปฏิบัติที่จะสนองต่อสิ่งเร้าใดๆ ทั้งด้านบวก หรือด้านลบ เช่น การยอมรับ การไม่ยอมรับ ความเต็มใจหรือไม่เต็มใจ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของเจตคติ

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบทั้งสามด้านของเจตคตินี้มีความสัมพันธ์กัน เพราะการแสดงออกทางด้านท่าทางหรืออารมณ์ ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกัน ในทางกลับกันความรู้สึกนึกคิดจะส่งผลถึงองค์ประกอบด้านท่าทาง และอารมณ์ ดังนั้น ในการเรียน การสอนครูจึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้าน เพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เจตคติมีลักษณะเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ มิใช่มีมาแต่กำเนิด สามารถกำหนดพฤติกรรมได้ทั้งภายในและภายนอก มีความคงทนแต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป และเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นได้กับทุกๆ สิ่ง ทั้งในทางบวกและทางลบ

4.3 การสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

เจตคติมีความสำคัญมากต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ก็จะต้องการและตั้งใจเรียนแต่หากมีเจตคติที่ไม่ดี ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรพยายามหาวิธีการและเทคนิคที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน จนนำไปสู่การเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษในที่สุด

ในการสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษนั้น พรหมณี ชูทัย เจนจิต (2538: 546-547) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเจตคติ ในโรงเรียนดังนี้

1. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุด เพื่อช่วยสร้างเจตคติ เช่น

1.1 การฝึกผู้เรียนให้เป็นคนมีมานะพากเพียร โดยจัดเป็นโครงการตลอดปี

1.2 ฝึกผู้เรียนให้มีนิสัยรักทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน

1.3 กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน ด้วยการสอนให้รู้จักเก็บผลงานที่ทำเพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการในการทำงานของตน

2. ใช้เหตุการณ์ประจำวัน แทรกเกี่ยวกับเจตคติ เช่น

2.1 การทำของผู้คนอื่นเสียหาย ต้องชี้ให้เห็นความสำคัญของการที่ต้องคำนึงถึงผู้อื่น

2.2 แนะนำให้อ่านหนังสือที่ดี เช่น หนังสือเกี่ยวกับสัตว์

3. นำทฤษฎีการเรียนรู้มาใช้โดยการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่พึงพอใจ เข้ากับ

พฤติกรรมที่ต้องการจะเน้น จัดชั้นเรียนให้น่าอยู่ จัดการเรียนให้สนุก และน่าสนใจ

4. จัดหาตัวอย่างที่ดีให้เป็นแบบอย่าง เกี่ยวกับ

4.1 การเป็นคนตรงต่อเวลา สะอาดเรียบร้อย

4.2 เป็นคนช่างชวนขาย ใส่ใจในการเรียน

4.3 เป็นคนที่มีความอดทน ต่อความคิดเห็นของผู้อื่น

บัญญัติ ชำนาญกิจ (2540: 110) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอนให้เกิดเจตคติที่ดีดังนี้

1. ยกตัวอย่างที่ดีเพื่อโน้มน้าวจิตใจให้มีความเห็นคล้อยตาม
2. สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้รื่นรมย์อบอุ่น และเป็นกันเอง
3. ให้ความรู้หลากหลาย จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และวิทยากร
4. ใช้กระบวนการกลุ่ม ในการเรียนการสอน
5. ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงตามความเหมาะสม
6. กระตุ้นและส่งเสริมให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องและดีงาม

วรสันต์ คชสาร (2541: 19-20) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากพฤติกรรมที่แสดงออกมา ไม่ว่าจะเป็นการให้ความสนใจ การแสดงความรู้สึก การแสดงท่าที และการแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. การรับหรือการให้ความสนใจ เมื่อบุคคลใดปะทะกับสิ่งเร้า ย่อมจะเกิดการรับรู้และให้ความสนใจสิ่งเร้าบางอย่าง
2. การตอบสนอง เมื่อบุคคลใดได้รับหรือให้ความสนใจในสิ่งเร้าใดก็ตามในขั้นที่ 1 แล้วมันเป็นพันธกรรมกรณีผูกพัน ให้บุคคลเกิดการตอบสนองต่อสิ่งเร้า อาจจะเป็นไปในรูปการเชื่อฟัง หรืออาจเกิดความรู้สึกหรือความเต็มใจที่จะทำ หรือเกี่ยวกับข้อหรือทำด้วยความสนุกสนาน
3. การเห็นคุณค่า หลังจากที่ถูกบุคคลได้ให้การตอบสนองต่อสนองต่อสิ่งเร้าแล้ว บุคคลจะเกิดความเชื่อในสิ่งเร้าที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะพัฒนามาเป็นความรู้ความเข้าใจในสิ่งเร้านั้นๆ ในขั้นแรกจะมีการยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้น ต่อมาเกิดความรู้สึกชอบ และขั้นสุดท้ายจะเกิดการยอมรับอย่างแน่วแน่
4. การจัดระเบียบ เมื่อบุคคลได้ยอมรับคุณค่าของสิ่งใดแล้ว จะมีการจัดระเบียบของคุณค่าเหล่านั้นเข้าเป็นหมวดหมู่ หรืออาจจะพัฒนาคุณค่าของสิ่งนั้นได้
5. การแสดงพฤติกรรมตามคุณค่าที่ปรากฏ ในขั้นนี้บุคคลจะแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับคุณค่าที่เขายึดถือ ซึ่งจะเป็นพฤติกรรมที่มาตรฐานสำหรับบุคคล

เฉลา ประเสริฐสังข์ (2542: 257) มีแนวทางดังนี้

1. จัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้เด็กพอใจและสนุกสนาน

2. ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งด้านความคิด ความประพฤติ ระเบียบวินัย ตลอดจนการวางตัวที่ดีในสังคม

3. การสอนต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้แสดงออกหรือลงมือปฏิบัติจริง

4. ผู้สอนต้องให้การเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจภาคภูมิใจและเกิดความรู้สึกที่ดีต่อครูและวิชา

5. ให้ความรักและความเอาใจใส่แก่นักเรียนอย่างทั่วถึง

6. อธิบายและชี้แจงให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

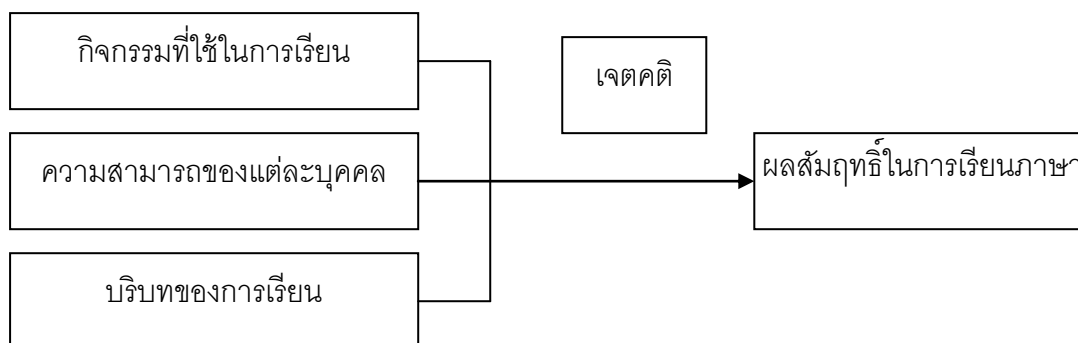
จากแนวความคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการดังกล่าว พอสรุปได้ว่าการเสริมสร้างเจตคติเป็นสิ่งควรกระทำด้วยความระมัดระวัง ในการสอนผู้สอนสามารถสร้างเจตคติในด้านดีให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนได้โดย การให้ความรู้ที่หลากหลาย จัดกิจกรรมและบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้สอนกับผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวเอง และกล้าที่จะตัดสินใจในเรื่องต่างๆ

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แครชเชน (Krashen.1981: 112) กล่าวว่า ทั้งเจตคติและความถนัดทางภาษา ต่างก็มี
ความ

สำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน เพราะผู้เรียนอาจจะมี ความถนัดทางภาษาต่ำ แต่มีเจตคติต่อภาษาหรือเจ้าของภาษาดี ก็สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนได้หรือถ้าผู้เรียนมีความถนัดทางภาษาสูง แต่มีเจตคติในทางลบ ก็อาจประสบความสำเร็จในการเรียนได้ เพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการที่จะเป็นเหมือนเจ้าของภาษา แต่มองเห็นประโยชน์ของภาษาในด้านต่างๆทำให้ได้รับรู้แนวคิดใหม่ๆ จะเห็นได้ว่าจะเป็นเจตคติประเภทใดก็มีส่วนในการกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ทั้งสิ้น

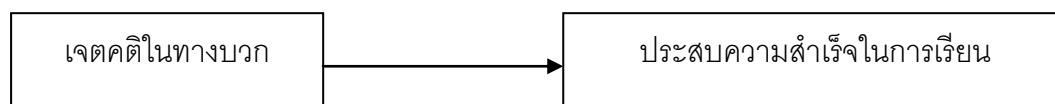
ออลเลอร์และคณะ(Oller and others.1979: 68) กล่าวว่า เจตคติเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นเจตคติ ต่อกิจกรรมการเรียนการสอน บริบทของการเรียน หรือกระบวนการเรียนการสอน เพราะเจตคติ เป็นทั้งสิ่งสนับสนุนและสิ่งขัดขวาง ออลเลอร์ (Oller) ยังได้เสนอแบบจำลอง (model) ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา

อัจนรา วงศ์โสธร (2544: 47) กล่าวว่า ในการเรียนรู้ภาษา เจตคติมีบทบาทสำคัญเพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติที่มีต่อภาษาด้วย

การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1959: 24) เสนอว่า ความสัมพันธ์ของเจตคติและความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นแนวตรงคือ ผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีจะมีความสำเร็จในการเรียนภาษาด้วย ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ

4.4 หลักการและมาตรฐานวัดเจตคติ

การวัดเจตคติ ไพศาล หวังพานิช (2526: 147 – 148) ได้เสนอหลักการวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. ข้อตกลงเบื้องต้น (basic assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติคือ

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้น จะคงอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพราะความรู้สึกนึกคิดของคนเรานั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จะต้องมียุ่ช่วงระยะเวลาใด เวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรานั้นมีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลนั้น ไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจึงเป็นแบบทางอ้อม โดยวัดแนวโน้มที่บุคคลนั้นแสดงออกหรือประพฤติอยู่เสมอ

1.3 เจตคติของบุคคลนั้น นอกจากจะแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิดแล้ว ยังมีการแสดงออกในรูปขนาด หรือปริมาณความคิด ความรู้สึกนึกคิดนั้นอีกด้วย จึงทำให้ทราบระดับความมากน้อย หรือความเข้มข้นของเจตคติด้วย

2. การวัดเจตคติมียองค์ประกอบ 3 อย่างคือ ตัวบุคคลที่จะวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง

3. สิ่งเร้าที่นิยมใช้คือ ค่าความคิดเจตคติ (attitude statement) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (attitude continuum หรือ scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (validity) ของการวัดเป็นพิเศษ คือ ต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับ

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 212) ได้กล่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนจะมีลักษณะดังนี้

1. ไม่ขาดเรียน
2. พยายามเรียนให้ได้ผล
3. ใส่ใจในการเรียน
4. เข้าใจในบทเรียน

เปรมวดี รัตกุล (2541: 255-258) ได้วิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาต่างๆ และสรุปแนวทางการวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษด้านต่างๆดังนี้ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเทคนิควิธีสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ประหยัด ภูมิโคกรักษ์ (2543: 216-220) ได้ศึกษาแนวคิดของนักการศึกษานักวิชาการต่างๆ และสรุปเกี่ยวกับเจตคติต่อการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆได้แก่ ด้านคุณประโยชน์ ความสำคัญและกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งสรุปข้อความด้านต่างๆได้ดังนี้

1. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ด้านคุณประโยชน์มีพฤติกรรมที่แสดงออกด้วยความรู้สึกดังนี้
 - 1.1.1 การอ่านภาษาอังกฤษมีคุณประโยชน์ต่อข้าพเจ้า
 - 1.1.2 การอ่านภาษาอังกฤษมีคุณประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ
 - 1.1.3 การอ่านภาษาอังกฤษสามารถนำมาใช้ในชีวิตรประจำวันได้น้อยมาก
 - 1.1.4 การอ่านภาษาอังกฤษทำให้คนเป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์
 - 1.1.5 การอ่านภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนวิชาอื่นได้ดี
 - 1.2 ด้านความสำคัญโดยถามความคิดเห็นต่อไปนี้

1.2.1 การอ่านภาษาอังกฤษไม่ช่วยพัฒนาทักษะอื่นเลย

1.2.2 การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเครียดเพราะยากมา

1.2.3 การอ่านภาษาอังกฤษเต็มไปด้วยศัพท์ที่ยากทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้

1.2.4 ข้าพเจ้ารู้สึกหนักใจเมื่อถึงเวลาสอบการอ่านภาษาอังกฤษ

1.2.5 การอ่านภาษาอังกฤษทำให้มีความคิดกว้างไกล

1.3 ด้านกิจกรรมในการเรียนการสอนมีพฤติกรรมที่แสดงออกด้วยความรู้สึกลด ดังนี้

1.3.1 กิจกรรมในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษช่วยเสริมสร้างความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่างๆ

1.3.2 การใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทำให้บทเรียนน่าสนใจมากขึ้น

1.3.3 กิจกรรมในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษยุ่งยากและซับซ้อน

1.3.4 การใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนตื่นตัวอยู่เสมอ

1.3.5 วิชาการอ่านภาษาอังกฤษมีกิจกรรมที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก

2. เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 ด้านคุณประโยชน์มีพฤติกรรมที่แสดงออกด้วยความรู้สึกลดดังนี้

2.1.1 การเขียนภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าใช้ความสามารถในการแสดงออกด้านภาษาได้เต็มที่

2.1.2 วิชาการเขียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ารู้จักวิธีทำงานอย่างมีระบบระเบียบและมีแบบแผน

2.1.3 วิชาการเขียนภาษาอังกฤษช่วยฝึกการใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล

2.1.4 การเขียนภาษาอังกฤษทำให้เป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์

2.1.5 กิจกรรมในการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษช่วยเสริมสร้างความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่างๆได้ดี

2.2 ด้านความสำคัญโดยถามความคิดเห็นต่อไปนี้

2.2.1 ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายที่จะเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2.2 วิชาการเขียนภาษาอังกฤษช่วยฝึกการใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล

2.2.3 การเขียนภาษาอังกฤษทำให้มีความคิดสร้างสรรค์และกว้างไกล

2.2.4 ข้าพเจ้าจะเขียนภาษาอังกฤษเมื่อจำเป็นเท่านั้น

2.2.5 ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาการเขียนภาษาอังกฤษมีการใช้คำศัพท์ที่ซับซ้อนเกินความจำเป็น

2.3 ด้านกิจกรรมในการเรียนการสอนมีพฤติกรรมที่แสดงออกด้วยความรู้สึกดังนี้

2.3.1 ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดไม่สบายใจขณะเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ

2.3.2 ข้าพเจ้าเกิดความสนุกสนานกับการได้ร่วมทำกิจกรรมในการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ

2.3.3 การเขียนภาษาอังกฤษทำให้เสียเวลามาก

2.3.4 กิจกรรมในการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

2.3.5 กิจกรรมในการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษช่วยเสริมสร้างความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่างๆได้ดี

สำหรับมาตราวัดเจตคติที่ใช้ในการวิจัย พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538: 106 – 108) ได้กล่าวไว้ว่า มีอยู่หลายชนิด แต่ที่นิยมใช้กันมีอยู่ 3 ชนิดดังนี้

1. วิธีของเทอร์สโตน
2. วิธีของลิเคิร์ท
3. วิธีใช้ความหมายทางภาษา

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้มาตราวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท ผู้คิดมาตราวัดนี้คือ เรนนิส ลิเคิร์ท (Rennis Likert) ซึ่งมีขั้นตอนวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติดังนี้

ขั้นตอนที่ 1. พิจารณาว่าจะวัดเจตคติของใคร ที่มีต่ออะไร แล้วให้ความหมายเจตคติกับสิ่งที่วัดนั้นให้แน่นอน

ขั้นตอนที่ 2. เมื่อตีความหมายได้แล้ว ก็สร้างข้อความแต่ละหัวข้อนั้นๆ โดยให้คลุมเนื้อหาในหัวข้อนั้น ๆ กับข้อความที่จะถามเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความรู้สึก หรือความเชื่อผู้ตอบ

ขั้นตอนที่ 3. ใช้แบบสอบถามกับกลุ่มบุคคล ที่มีลักษณะพื้นฐานใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะทดสอบวัดเจตคติ จุดมุ่งหมายก็เพื่อเป็นการสนับสนุนข้อความ และคัดเลือกข้อความโดยวิธีการวิเคราะห์ข้อความ และคัดเลือกข้อความโดยวิธีการวิเคราะห์ข้อความ

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เจตคติมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก ดังนั้น การส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนจะสามารถช่วยสร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียนได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

ลูค (Luke.1975) ได้สำรวจความคิดเห็นและการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนอร์ธ เท็กซัส สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาสรุปได้ว่า มีปัญหาเกี่ยวกับด้านความเหมาะสมของห้องเรียน ด้านเนื้อหาและความสามารถในการสอนของครู นักศึกษามีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความต้องการของตนเอง

สมิทธิและคณะ (Smith and other.1976) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการสอน อ่านและเขียนของนักเรียนว่า การที่นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่านและการเขียนนั้นเป็นเพราะนักเรียนขาดพื้นฐานต่าง ๆ นอกจากนั้นเด็กยังขาดโอกาสในการเรียน อ่านและเขียนอย่างเสรี เด็กไม่มีโอกาสอ่านออกเสียงอย่างเพียงพอ ไม่สามารถแสดงความสามารถของตนในชั้นเรียนอย่างอิสระ และที่สำคัญคือ ระบบภายในห้องเรียน เป็นต้นว่า ระบบการเรียนไม่ดี ไม่มีประสิทธิภาพ อุปกรณ์การสอนไม่ดี ขาดการให้ข้อมูลย้อนกลับหรือประเมินผล และขาดการซ่อมเสริมให้นักเรียน

คีช (Keech.1980) ได้สำรวจปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างชาติในวิทยาลัย ชิลโซ วิศวกรรมเกษตรนานาชาติ เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตร โดยสัมภาษณ์นักศึกษาที่มาจากชิลี มาเลเซีย เคนยา ศรีลังกา เนปาล ไชปรัสและฮอลแลนด์ ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยชิลโซ ในระดับประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก พบว่า นักศึกษาต้องการให้มีการจัดรายวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การพูด เพื่อใช้ในสถานการณ์เกี่ยวกับการสอน การบรรยาย การสัมภาษณ์ และสถานการณ์ต่างๆ ในสังคม ทักษะการเขียนเพื่อใช้ในการทำรายงาน การเขียนโครงการและทักษะการอ่าน

ออสเลอร์ (Ostler.1980) ได้ศึกษาที่สถาบันภาษาอเมริกันของแคลิฟอร์เนียได้ ในเรื่องเกี่ยวกับทักษะในด้านใดที่มีความจำเป็นมากที่สุดสำหรับนักศึกษาในทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท เพื่อที่จะทำให้การเรียนของนักศึกษาเหล่านี้ประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะที่มีความจำเป็นสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาโทคือ ทักษะการอ่านวารสาร และรายงานทางวิชาการ ในขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีนั้น ทักษะที่มีความจำเป็นคือ ทักษะในเรื่องของการเขียนรายงาน และความสามารถในการอ่านกราฟและแผนภูมิต่างๆ

แฟรงเคิลและดันลอป (Frankle and Dunlop.1980) ได้ทำการสำรวจเรื่องความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของสถาบันเทคโนโลยีเอเชียน โดยการใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ นักศึกษาและคณาจารย์ผู้สอน ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่การอ่านนั้นไม่ได้เป็นปัญหาหลักที่เกิดขึ้นในการเรียน ผลการสำรวจที่ได้ยังแสดงให้เห็นอีก

ว่า ความจำเป็นเร่งด่วนในการเรียนการสอนคือ ในเรื่องการฟังเพื่อความเข้าใจ การปฏิสัมพันธ์ในการพูดและการเขียน ในขณะที่ผู้เรียนและอาจารย์มีความเห็นตรงกันว่า ภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำเป็นต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น แต่ไม่เห็นด้วยในเรื่องวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการคาดหวังให้บัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีเอเซีย มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาตรฐานของสถาบัน กล่าวคือ อาจารย์จะตั้งมาตรฐานไว้สูงและประเมินระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนไว้ต่ำ ในขณะที่ผู้เรียนก็ประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาของตนเองสูงเกินจริง

ซูทส์และเดอร์วิง (Schutz and Derwing.1981) ได้สำรวจความจำเป็นของผู้เรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งหนึ่งให้ความเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการเรียน การทำงานของตน เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามจากการสำรวจครั้งนี้ทำงานหรือเรียนในสายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้นในเรื่องของทักษะทางภาษา (ฟัง พูด อ่าน เขียน) นั้น จึงให้น้ำหนักความจำเป็นในเรื่องทักษะการพูดไว้น้อยที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าพูดถึงในเรื่องของความจำเป็นแล้ว ผู้เรียนเหล่านั้นก็ทำให้น้ำหนักในเรื่องทักษะการพูดไว้เป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า มีความขัดแย้งกันเกิดขึ้นระหว่างความจำเป็นตามจุดประสงค์และความต้องการของผู้เรียน

งานวิจัยในประเทศ

ถนอม รัตนศรี (2543) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ผู้เรียนขาดทักษะในการอธิบายคำสอนในพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนขาดทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน และผู้เรียนขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา ส่วนด้านการใช้สื่อนั้น ผู้สอนขาดแหล่งบริการด้านสื่อการสอน และการผลิตสื่อใช้เวลานานแต่ให้ผลไม่คุ้มค่าในการเรียนการสอน

ดารินทร์ อินทับทิม (2543) ได้สำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาที่เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนิสิตคณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ผลการสำรวจพบว่า ทักษะการอ่านมีความจำเป็นในการใช้เพื่อศึกษามากที่สุด รองลงมาคือการฟัง การเขียน และการพูด ตามความคิดเห็นของทั้งนิสิตและคณาจารย์ ส่วนนิสิตที่ประสบปัญหามากที่สุดคือ ทักษะการพูด และปัญหาในการอ่านตำราภาษาอังกฤษทางสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่มี

คำศัพท์เทคนิค และการอ่านตำราภาษาอังกฤษในวิชาอื่นๆอยู่ในระดับมากที่สุด แต่นิสิตมีความต้องการให้เน้นทักษะการฟังและการพูดมากที่สุดในวิชาภาษาอังกฤษ

เบญจพร ดั่งอินทร์ (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความจำเป็น ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษใน 4 ทักษะคือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในกิจกรรมเพื่อการศึกษาของนิสิตสาขาวิชาเกษตรกรรมชุมชน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาโท จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามสำรวจความจำเป็น ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า 1. นิสิตให้ความเห็นว่าทักษะที่มีความจำเป็นในการใช้เพื่อการศึกษามากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน รองลงมาคือ ทักษะการฟัง การพูดและการเขียนตามลำดับ 2. นิสิตให้ความเห็นว่า ปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ประสบอยู่มากที่สุดคือ ทักษะการพูด ตามด้วยทักษะการฟัง ซึ่งทั้งสองทักษะนิสิตประสบปัญหาอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ทักษะการเขียนและทักษะการอ่าน นิสิตประสบปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมเพื่อการศึกษาของนิสิตพบว่า นิสิตประสบปัญหาในการฟังบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ และการเขียนบทคัดย่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นภาษาอังกฤษ 3. นิสิตมีความต้องการให้เน้นทักษะการเขียนมากที่สุดในวิชาภาษาอังกฤษ

รัชณี เป้าฟ้า (2546) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคกลาง ในด้านผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรเพศ สาขาวิชาเอก และเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง ในวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี สังกัดสถาบันพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 350 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษใน 4 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรเพศพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน 2. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาเอกที่แตกต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบตามสาขาวิชาเอกพบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเอกคีตศิลป์มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในด้านการสื่อสารแตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเอกนาฏศิลป์และสาขาวิชาเอกดุริยางค์ 3. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาภาษาอังกฤษ

แตกต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันใน 4 ด้าน

จากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ปัญหาเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาถึงปัญหาในการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน จัดทำหลักสูตร หรือจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อผู้เรียนมากที่สุด และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่น้อยที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

เฟอริส(Ferris.1998) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เกี่ยวกับทักษะการพูดและการฟังในห้องเรียน นักศึกษายอมรับว่าขาดความเชื่อมั่นในการพูด การทำกิจกรรมกลุ่ม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การติดต่อปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์เจ้าของภาษาถึงแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และศึกษาในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

ชาน(Chan.2001) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจำนวน 701 คน และผู้สอนในมหาวิทยาลัย 47 คน กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้รับคัดเลือกจากนักศึกษาและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยฮ่องกงโพลิเทคนิค (The Hong Kong Polytechnic University) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยนี้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต้องการปรับปรุงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการและใช้ในการงานอาชีพ นักศึกษายังระบุด้วยว่าปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษคือ การพูดภาษาอังกฤษด้วยการแปลจากภาษาจีน และการขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ในขณะที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่าทักษะการฟัง การพูด และการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แต่อาจารย์ผู้สอนมีความคิดว่านักศึกษาไม่มีความสามารถในทักษะเหล่านี้ และจะต้องได้รับการฝึกฝนมากขึ้น

ไจคลา(Jaikla.2001) ได้ศึกษาความจำเป็น และความต้องการและปัญหาเกี่ยวกับอาชีพในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจของพนักงานในแผนกประชาสัมพันธ์ แผนกขายและแผนก

ต่างประเทศ ของบริษัทในเครือวนชัย จำกัด มหาชน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมคือแบบสอบถามที่แจกแจงให้แก่ พนักงานจำนวน 105 คน จากการศึกษาพบว่า ทักษะที่พนักงานในแต่ละแผนกจำเป็นต้องใช้ในการทำงานมากที่สุดคือ ทักษะการพูด รองลงมาคือ การฟัง ในขณะที่พนักงานในแผนกขายและแผนกต่างประเทศเห็นว่าทักษะการเขียนมีความจำเป็นในการทำงานอยู่ในลำดับที่สามและทักษะการอ่านมีความจำเป็นน้อยที่สุด ส่วนพนักงานในแผนกประชาสัมพันธ์เห็นว่า ทักษะการอ่านมีความจำเป็นในการทำงานอยู่ในลำดับที่สามและทักษะการเขียนมีความจำเป็นมีความจำเป็นน้อยที่สุด ในเรื่องของความต้องการ พนักงานในแต่ละแผนกก็มีความคิดเห็นว่า ทักษะการพูดเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการฝึกฝนมากที่สุด และต้องการให้อาจารย์ชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นอาจารย์ผู้สอน

งานวิจัยในประเทศ

ศรัวิไล พลมณี และพนิดา สิ้นสุวรรณ (2544) ได้ศึกษาความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทยและสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาปริญญาโททั้ง 3 สาขา มีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเช่นกัน มีความเห็นว่าการสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง 3 สาขา มีความแตกต่างของปัญหาในด้านทักษะภาษาอังกฤษ

สุวรรณี พันธุ์พริกส์ (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาซีพีในการเรียนภาษาอังกฤษของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ พบว่าผู้เรียนไม่มีโอกาสนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนสนใจและต้องการมากที่สุด คือ ทักษะการพูดและการฟัง ผู้เรียนต้องการให้มีเนื้อหาบทเรียนเฉพาะตามสาขาที่ผู้เรียนกำลังศึกษา เป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ สามารถสื่อสารและนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รสสุคนธ์ ศีรวิธาน และคณะ (2547) ได้สำรวจความต้องการของผู้สอนภาษาอังกฤษและนิสิต/นักศึกษาในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิต/นักศึกษา และครู อาจารย์ ผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สถาบันและมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนทั่วประเทศ และเพื่อสำรวจความต้องการของกลุ่มบุคคลต่างๆดังกล่าวแล้วเกี่ยวกับบริการทางวิชาการที่ต้องการได้รับจากมหาวิทยาลัย ประชากรของการวิจัยมี 3 ประเภท คือ 1. ผู้บริหารระดับสูงของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สถาบันราชภัฏ สถาบันราชมนฑล และมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนที่

เปิดสอนสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งมีทั้งสิ้นประมาณ 2,725 แห่ง 2. อาจารย์สอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษาต่างๆในข้อที่ 1 และ 3 นิสิตและนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ 36 แห่ง สถาบันราชชมงคล 3 แห่ง และมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนอีก 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 51 แห่ง สำหรับกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจงประชากรและแต่ละประเภทดังกล่าวแล้วซึ่งมีขนาดประมาณ 8.66 ของประชากรที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความต้องการอัตรากำลังครู อาจารย์ ซึ่งสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา แบบสอบถามปัญหาและความต้องการในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอก ผลการสำรวจพบว่า นิสิต/นักศึกษา และครู อาจารย์ ผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สถาบันและมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนทั่วประเทศ ร้อยละ 62 ต้องการการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

เพนเตอร์ (Painter.1968) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจุใจกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชายระดับวิทยาลัยจำนวน 109 คน พบว่า ระดับความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการจุใจ กล่าวคือ คนที่มีความสามารถในการจุใจมักจะได้เป็นผู้นำ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงด้วย

หวงและซาง (Huang and Chang.1996) ได้ศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลัก พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดขึ้นจากการยอมรับในความสามารถของตนเอง และยังพบอีกว่าการให้การสนับสนุนของผู้สอนและงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนอีกด้วย

ปาเจเรสและวาเลียน (Pajeres and Valiante.1997) ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษา พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างความถนัด ความวิตกกังวล การมองเห็นประโยชน์ที่ได้รับกับความสามารถในการเขียน โดยความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความถนัดและการมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับ แต่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความวิตกกังวล และความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเขียน

งานวิจัยในประเทศ

สายพิน หัวเมืองแก้ว (2545) ก็ศึกษาเรื่องความเชื่อมั่นในตนเองเช่นเดียวกันโดยมีหัวข้อเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และได้เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความกล้าในการพูด มีความวิตกกังวลลดลง และมีความพยายามในการพูดมากขึ้น ส่งผลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้นด้วย

ชมพูนุช ศิริพรหมภักตร์ (2539) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความเชื่อมั่นในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเองและความวิตกกังวลของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 หลักสูตรประกาศนียบัตร สาธารณสุขศาสตร์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความภาคภูมิใจในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชนิตสิริ ศุภพิมล (2544) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ และเพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาพัฒนการท่องเที่ยว คณะธุรกิจการเกษตรที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 28 คนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 60 โดยมีนักศึกษาจำนวนที่ผ่าน 21 คนจากจำนวน 24 คน ความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 6.8%

กายสิทธิ์ ศรีใจ (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีจิตพิสัย กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ อำเภอสาย จังหวัดเชียงราย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด อ 042 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามและแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการเรียนด้วยการใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีจิตพิสัย และผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองในการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการเรียนด้วยการใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีจิตพิสัย

จากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน เพราะมีความสำคัญอย่างยิ่ง และจะทำให้เกิดพฤติกรรมกล้าแสดงออก ความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและเกิดความรักในการที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ซึ่งส่งผลถึงความสามารถในการดำรงชีวิตและส่งผลถึงความสามารถทางการเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

แอสคอฟและฟิชแบ็ค (Askov and Fishback.1973) ได้ศึกษาเจตคติในการอ่านของนักเรียน เกรด 1-3 พบว่าเพศและระดับชั้นมีผลต่อเจตคติในการอ่านสูงต่างกัน โดยเพศหญิงมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่าเพศชาย แต่ไม่มีผลต่อคะแนนการอ่าน

โรเอทเกอร์และคณะ (Roettger and others.1979) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นระดับ 3-6 จำนวน 697 คนพบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5-6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่นๆ และมีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงจะมีเจตคติในการอ่านสูงขึ้นด้วย

เอลเลนและมาเรีย (Ellen and Maria.1981) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการอ่าน และความสามารถในการเรียนทักษะอ่านกับนักเรียนเกรด 9-10 พบว่าเจตคติมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เยฮียา อิสเมล (Yehia Ismail.1986) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของครูสอนภาษาอังกฤษในอียิปต์ต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า ครูผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยในประเทศ

มาลินี สิ้นธุ์ฉาย (2540) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพรพหุทัยคอนวณต์ กรุงเทพมหานคร ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะประกอบวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะประกอบวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิจิตรา นรสิงห์ (2540) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus กับ การสอนอ่านตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2539 จำนวน 80 คน ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

เปรมวดี รัตกุล (2541) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2540 จำนวน 52 คนใช้เวลาในการทดลอง 20 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชนิตา สร้อยน้ำ (2542) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9 ที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9 มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในระดับปานกลาง และนักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษด้วยตนเองแตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างเทคนิคการผลิต ช่างเทคนิคโลหะ ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์และช่างก่อสร้าง มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองแตกต่างกัน

ชัยยา เปรมภักดิ์ (2543) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษา

แบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรียานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 60 คน ใช้เวลาในการทดลอง 24 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการทดลองพบว่า เจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

กรรณิการ์ ใหม่ตาจักร (2544) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโครงการหลักสูตรภาษาอังกฤษ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 80 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อวัดเจตคติและแรงจูงใจทั้งด้านความสนใจ ด้านประโยชน์ และด้านการนำไปใช้ต่อการเรียนในโครงการหลักสูตรภาษาอังกฤษดังกล่าว จากการศึกษาพบว่า เจตคติของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงทั้ง 3 กลุ่ม และความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มดังกล่าวอยู่ในระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ต้องหทัย ทองงามขำ และคณะ (2545) ได้ศึกษาเจตคติและแรงจูงใจที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 317 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อวัดเจตคติและแรงจูงใจของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว จากการศึกษาพบว่า เจตคติของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการหางานในอนาคต และแรงจูงใจของนักเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยเช่นกันว่าภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์อย่างมาก

นฤมล เลียบสวัสดิ์ (2545) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศเบญจมราชูทิศ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม (2545) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต มศว. ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กทม. ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่ใช้ชุดการสอนรายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชนิดวิธีการ

รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอน รายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจีนวิธีการ รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกรินทร์ สังข์ทอง และสุลลัญญา หะยี่หามะ (2546) ได้ศึกษาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แฟ้มสะสมงานที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวมทั้งสิ้น 91 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยประเมินผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการเรียนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการนำแฟ้มสะสมงานมาประเมินผลการเรียนการสอนพบว่า เจตคติของนักเรียนต่อการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานอยู่ในระดับสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แฟ้มสะสมงาน ซึ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนโดยใช้แบบทดสอบการเขียนอิสระ พบว่านักเรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยมร้อยละ 37.9 และอยู่ในเกณฑ์ดีร้อยละ 37.9 เช่นกัน

จากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า เจตคติมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก การจัดสิ่งเร้าที่ดีให้แก่ผู้เรียน สามารถสร้างเจตคติที่ดี ซึ่งส่งผลถึงความสามารถทางการเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยได้ ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หรือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านสื่อ ในภาคการศึกษาต้น ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 250 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการศึกษาค้นคว้า ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนจำนวน 40 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 100)

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหามาก

3	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาเล็กน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาเล็กน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ใน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถของผู้เรียน ด้านการสอนของผู้สอน และด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน จำนวน 30 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 100)

5	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการมาก
3	หมายถึง	มีความต้องการปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการน้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 100)

5	หมายถึง	เป็นจริงในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นจริงในระดับมาก
3	หมายถึง	เป็นจริงในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นจริงในระดับน้อย
1	หมายถึง	เป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 100)

5	หมายถึง	เป็นจริงในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นจริงในระดับมาก
3	หมายถึง	เป็นจริงในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เป็นจริงในระดับน้อย

1 หมายถึง เป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 เป็นคำถามปลายเปิด โดยให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ค้นคว้า จากเอกสาร ตำรา ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. เขียนนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการร่างแบบสอบถาม

3. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆ ที่ได้จากเอกสาร ตำรา ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัย เพื่อสร้างแบบสอบถามการศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. นำร่างแบบสอบถามที่พัฒนาแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความสอดคล้องกันของข้อคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้ อันเป็นการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน

7. หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีของ Cronbach) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ได้ คือ .8706 (กฤติยา วงศ์ก้อม, 2544 : 126)

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ไปเก็บกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หรือ Communicative English Through Media ในภาคการศึกษาต้น ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 250 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับแล้ว นำแบบสอบถามลงรหัส และนำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ เสนอในรูปแบบตาราง
2. วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและโดยรวม เสนอในรูปแบบตาราง
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา โดยการทดสอบด้วย Independent Sample t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 101)

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละจำนวนข้อมูลที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. คะแนนเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 102)

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 103)

$$\sigma = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาความต้องการ ความเชื่อมั่น ในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อให้การแปลความหมายข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (mean)
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (mean squares)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่สถิติใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และ หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในด้านความสามารถในการเรียนของผู้เรียน ด้าน

การสอนของอาจารย์ และด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะที่ศึกษา โดยใช้ค่าสถิติที (t -test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way of Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะที่ศึกษา โดยใช้ค่าสถิติที (t -test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way of Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

ตอนที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะที่ศึกษา โดยใช้ค่าสถิติที (t -test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way of Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะที่ศึกษา โดยใช้ค่าสถิติที (t -test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way of Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

ตอนที่ 10 รวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยการจับกลุ่ม และการแจกแจงความถี่ของคำตอบ เพื่อนำผลไปนำเสนอในเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยนำไปวิเคราะห์ปรากฏผล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตาม เพศและ คณะที่ศึกษา

ลำดับ	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.	เพศ		
	ชาย	131	52.4
	หญิง	119	47.6
	รวม	250	100
2.	คณะที่ศึกษา		
	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	52	20.8
	วิทยาการจัดการ	51	20.4
	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	49	19.6
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	47	18.8
	วิทยาลัยการฝึกหัดครู	51	20.4
	รวม	250	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมดจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกตามเพศชาย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 โดยเป็นนักศึกษาที่ศึกษาในคณะ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมาคณะ
วิทยาการจัดการและวิทยาลัยการฝึกหัดครู จำนวนคณะละ 51 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปี
ที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการ
อ่าน และด้านการเขียน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านโดยรวม

ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	($\bar{x}$)	S.D.	
ด้านการฟัง	3.81	0.69	มาก
ด้านการพูด	3.77	0.78	มาก
ด้านการอ่าน	3.75	0.85	มาก
ด้านการเขียน	3.74	0.86	มาก
รวม	3.77	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับโดยรวม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการฟัง ($\bar{x} =$
3.81) รองลงมาด้านการพูด ($\bar{x} = 3.77$) ด้านการอ่าน ($\bar{x} = 3.75$) และด้านการเขียน ($\bar{x} =$
3.74) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม

ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	$(\bar{x})$	S.D.	
ด้านการฟัง			
1. การฟังคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ	3.80	0.54	มาก
2. การฟังการบรรยาย การนำเสนอผลงานและข้อมูลการประชุม สัมมนา และการอบรม	3.81	0.66	มาก
3. การฟังข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์และวิทยุและสื่ออื่น ๆ	3.87	0.51	มาก
4. การฟังการสนทนาในการทำงานในหน่วยงานในสถานการณืต่างๆ	4.10	0.84	มาก
5. การฟังการสนทนาในชีวิตประจำวันในสถานการณืต่าง ๆ	4.05	0.52	มาก
6. การฟังการสนทนาทางโทรศัพท์	3.94	0.73	มาก
7. การฟังการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง	4.15	0.64	มาก
8. การฟังการอธิบายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ	3.79	0.52	มาก
9. การฟังคำสั่งต่างๆ	2.50	0.55	ปานกลาง
10. การฟังการสนทนาเกี่ยวกับธุรกิจต่างๆ	4.15	0.66	มาก
รวม	3.81	0.59	มาก
ด้านการพูด			
1. การสนทนาในสถานการณืต่างๆกับชาวต่างชาติ	4.16	0.76.	มาก
2. การสื่อสารทางโทรศัพท์	4.03	0.86	มาก
3. การพูดบรรยาย นำเสนอผลงานและข้อมูล พูดในที่ประชุมสัมมนาและการอบรม	4.01	0.21	มาก
4. การพูดสรุปความจากข้อมูลที่ได้ฟัง	3.76	0.43	มาก
5. การสนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานในสถานการณืต่างๆ	3.89	0.81	มาก
6. การสนทนาในชีวิตประจำวัน	3.12	0.79	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม

ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	($\bar{x}$)	S.D.	
ด้านการพูด			
7. การพูดแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ	4.11	0.55	มาก
8. การพูดอธิบายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ	4.04	0.56	มาก
9. การพูดแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ	3.67	0.45	มาก
10. การพูดขอคำแนะนำ พูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ปฏิเสธ	2.97	0.88	ปานกลาง
รวม	3.77	0.78	มาก
ด้านการอ่าน			
1. การอ่านหนังสือ เอกสาร บทความและข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและ/หรือการทำงาน	3.54	0.97	มาก
2. การอ่านหนังสือ เอกสาร บทความและข้อมูลทั่วไป	3.50	0.66	มาก
3. การอ่านคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ	3.65	0.66	มาก
4. การอ่านออกเสียง คำ วลี และประโยค	3.67	0.54	มาก
5. การอ่านศัพท์เฉพาะทาง	4.14	0.76	มาก
6. การอ่านจดหมายติดต่อ E-mail/ Telex/ Facsimile	3.61	0.63	มาก
7. การอ่านคู่มือ คำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ	4.04	0.65	มาก
8. การอ่านตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ	4.10	0.81	มาก
9. การอ่านเพื่อจับใจความ	3.55	0.84	มาก
10. การทำข้อสอบต่างๆที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษเช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น	3.71	0.79	มาก
รวม	3.75	0.85	มาก

ตารางที่ 4.3(ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม

ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	($\bar{x}$)	S.D.	
ด้านการเขียน			
1. การเขียนอธิบายแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ	4.14	0.82	มาก
2. การเขียนตอบได้จดหมายติดต่อประเภทต่างๆ และ E-mail ได้	3.47	0.85	ปานกลาง
3. การเขียนอธิบายผลการทดลอง โครงการ และรายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนได้	4.05	0.93	มาก
4. การเขียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ในเรื่องต่างๆ	4.01	0.87	มาก
5. การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูล	4.01	0.90	มาก
6. การเขียนบันทึกข้อความสั้นๆ ที่เกี่ยวกับการทำงานและชีวิตประจำวัน	3.54	0.89	มาก
7. การเขียนบรรยายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ	3.70	0.78	มาก
8. การกรอกแบบฟอร์มต่างๆ	3.34	0.64	ปานกลาง
9. การเขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่างๆ หลังจากการฟัง	3.65	0.90	มาก
10. การเขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ หลังจากการอ่าน	3.55	0.81	มาก
รวม	3.74	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการฟัง พบว่า ปัญหาด้านการฟังในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับโดยรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การฟังการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง ($\bar{x} = 4.15$) รองลงมา คือ การฟังการสนทนาในการทำงานในหน่วยงานในสถานการณ์ต่างๆ ($\bar{x} = 4.10$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การฟังคำสั่งต่างๆ ($\bar{x} = 2.50$)

ด้านการพูด พบว่า ปัญหาด้านการพูดในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับโดยรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสนทนาในสถานการณ์ต่างๆกับชาวต่างชาติ ($\bar{x} = 4.16$) รองลงมา คือ การพูดแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ($\bar{x} = 4.11$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การพูดขอคำแนะนำ พูดเชื้อเชิญ ต้อนรับ ปฏิเสธ ($\bar{x} = 2.97$)

ด้านการอ่าน พบว่า ปัญหาด้านการอ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับโดยรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การอ่านศัพท์เฉพาะทาง ($\bar{x} = 4.14$) รองลงมา คือ การอ่านตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ ($\bar{x} = 4.10$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การอ่านหนังสือ เอกสาร บทความและข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับการเรียนและ/หรือการทำงาน ($\bar{x} = 3.54$)

ด้านการเขียน พบว่า ปัญหาด้านการเขียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับโดยรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเขียนอธิบายแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.14$) รองลงมา คือ การเขียนอธิบายผลการทดลอง โครงการ และรายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนได้ ($\bar{x} = 4.05$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกรอกแบบฟอร์มต่างๆ ($\bar{x} = 3.34$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในด้านความสามารถในการเรียนของผู้เรียน ด้านการสอนของอาจารย์ และด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านโดยรวม

ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	$(\bar{x})$	$S.D.$	
ด้านความสามารถของผู้เรียน	3.75	0.87	มาก
ด้านการสอนของผู้สอน	3.73	0.66	มาก
ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน	3.37	0.88	ปานกลาง
รวม	3.61	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความสามารถของผู้เรียน ($\bar{x} = 3.75$) รองลงมาด้านการสอนของผู้สอน ($\bar{x} = 3.73$) ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.37$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม

ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	($\bar{x}$)	S.D.	
ด้านความสามารถของผู้เรียน			
1. ท่านต้องการให้ตนมีความสามารถครบทั้ง 4 ทักษะในเนื้อหาที่เรียนคือการฟัง พูด อ่าน เขียน	3.55	0.79	มาก
2. ท่านต้องการให้ตนมีความสามารถในการพูดได้ตอบกับชาวต่างชาติในสถานการณ์ต่างๆได้	3.56	0.87	มาก
3. ท่านต้องการให้เนื้อหาที่เรียนตรงกับความสนใจของท่าน	3.67	0.81	มาก
4. ท่านต้องการให้เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน หรือการทำงานในอนาคต	3.87	0.66	มาก
5. ท่านต้องการให้ตนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างดี	4.17	0.99	มาก
6. ท่านต้องการให้ตนสามารถในการใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาและตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ที่ได้จากการเดาความได้	3.23	0.45	ปานกลาง
7. ท่านต้องการทำข้อสอบต่างๆที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษเช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น ได้อย่างดี	3.99	0.67	มาก
8. ท่านต้องการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	3.98	0.78	มาก
รวม	3.75	0.87	มาก
ด้านการสอนของผู้สอน			
1. ท่านต้องการให้ผู้สอนเป็นชาวไทย	3.59	0.88	มาก
2. ท่านต้องการให้ผู้สอนเป็นชาวต่างชาติ	3.50	0.87	มาก
3. ท่านต้องการให้เนื้อหาที่เรียนเน้นการปฏิบัติเพื่อให้ท่านได้ฝึกทักษะ	3.66	0.65	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม

ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	($\bar{x}$)	S.D.	
ด้านการสอนของอาจารย์			
4. ท่านต้องการให้ผู้สอนมีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหาหลักไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ง่ายและชัดเจน	4.11	0.91	มาก
5. ท่านต้องการให้ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาบทเรียนเดิมให้ท่านก่อนสอนบทเรียนใหม่	4.00	0.89	มาก
6. ท่านต้องการให้ผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเอง	3.99	0.96	มาก
7. ท่านต้องการให้ผู้สอนพูดกับท่านเป็นภาษาอังกฤษในเวลาเรียน	3.44	0.76	ปานกลาง
8. ท่านต้องการให้ผู้สอน สอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น มีการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนอ่อน	3.54	0.84	มาก
รวม	3.73	0.66	มาก
ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน			
1. ท่านต้องการให้ห้องปฏิบัติการทางภาษามีอุปกรณ์พร้อมช่วยในการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ	3.46	0.91	ปานกลาง
2. ท่านต้องการให้ผู้สอนใช้บทเรียนทางคอมพิวเตอร์มาประกอบการสอน	3.38	0.54	ปานกลาง
3. ท่านต้องการให้ผู้สอนใช้สไลด์ในโอกาสต่างๆ เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน	3.23	0.98	ปานกลาง
4. ท่านต้องการให้ผู้สอนใช้ของจริงหรือของจำลอง รูปภาพมาประกอบการสอน	3.31	0.93	ปานกลาง
5. ท่านต้องการให้ผู้สอนฝึกการทำกิจกรรมกลุ่ม	3.40	0.76	ปานกลาง
6. ท่านต้องการให้ผู้สอนนำวิดีโอมาใช้ประกอบการสอน	3.36	0.43	ปานกลาง
7. ท่านต้องการให้ผู้สอนใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ (overhead projector)	3.34	0.66	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม

ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	$(\bar{x})$	S.D.	
ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน			
8. ท่านต้องการให้อุปกรณ์ต่างๆภายในห้องเรียนมีความพร้อมในการใช้งาน	3.50	0.76	มาก
รวม	3.37	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านความสามารถในการเรียนของผู้เรียน พบว่า ความต้องการให้ตนเองมีความสามารถในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับโดยรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้ตนเองมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี ($\bar{x} = 4.17$) รองลงมา คือ ต้องการทำข้อสอบต่างๆที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษเช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น ได้อย่างดี ($\bar{x} = 3.99$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านต้องการให้ตนเองสามารถใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาและตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ที่ได้จากการเดาความได้

ด้านการสอนของอาจารย์ พบว่า ความต้องการด้านการสอนของอาจารย์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับโดยรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้ผู้สอนมีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ง่ายและชัดเจน ($\bar{x} = 4.11$) รองลงมา คือ ต้องการให้ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาบทเรียนเดิมให้ท่านก่อนสอนบทเรียนใหม่ ($\bar{x} = 4.00$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ต้องการให้ผู้สอนพูดกับท่านเป็นภาษาอังกฤษในเวลาเรียน ($\bar{x} = 3.44$)

ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน พบว่า ความต้องการด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับโดยรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้อุปกรณ์ต่างๆภายในห้องเรียนมีความพร้อมในการใช้งาน ($\bar{x} = 3.50$) รองลงมา คือ ต้องการให้ห้องปฏิบัติการทางภาษามีอุปกรณ์พร้อมช่วยในการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ ($\bar{x} =$

3.46) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ต้องการให้ผู้สอนใช้สไลด์ในโอกาสต่างๆ เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน ($\bar{x} = 2.23$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม

ความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	($\bar{x}$)	S.D.	
1. ท่านกล้าออกไปแสดงความสามารถหน้าชั้นเรียน	2.98	.56	ปานกลาง
2. ท่านรู้สึกมั่นใจเสมอไม่ว่าจะต้องทำงานกลุ่มหรือเดี่ยว	3.47	0.45	ปานกลาง
3. ท่านแน่ใจว่าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนได้	4.34	0.60	มาก
4. ท่านสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ ถ้าทำงานผิดพลาด	3.95	0.65	มาก
5. ท่านกล้าแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ ที่ไม่เหมือนกับ ความคิดเห็นของเพื่อน	3.51	0.77	มาก
6. ท่านสามารถเป็นตัวแทนเพื่อนในการแสดงออกหน้า ชั้นเรียน	2.98	0.45	ปานกลาง
7. ในการตอบคำถามอาจารย์แต่ละครั้ง ท่านตอบด้วย ความมั่นใจ	2.76	0.87	ปานกลาง
8. ท่านแน่ใจว่าสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับ เพื่อนและอาจารย์ในเวลาเรียนได้	2.91	0.89	ปานกลาง
9. ท่านแน่ใจว่าเพื่อนๆแต่ละกลุ่มยินดีให้ท่านทำงานร่วม ด้วย	4.26	0.81	มาก
10. ถ้าอาจารย์ไม่บังคับ ท่านจะเสียงที่จะแสดงความคิด เห็นเพราะไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องหรือไม่	3.00	0.44	ปานกลาง
11. ท่านคิดว่าความคิดเห็นของท่านไม่น่าสนใจ	3.01	0.88	ปานกลาง
12. ท่านไม่กล้าถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจบทเรียน เพราะ หลังอาจารย์มองว่าโง่	2.98	0.65	ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม

ความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	
13. ท่านสามารถทำการบ้านให้เสร็จได้ด้วยตนเอง	3.21	0.67	ปานกลาง
14. ขณะทำงานกลุ่มหากมีอาจารย์มายืนดูข้างๆท่านจะรู้สึกประหม่าเพราะกลัวทำผิด	3.43	0.54	ปานกลาง
15. เมื่อเพื่อนไม่เข้าใจบทเรียน ท่านสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้	3.00	0.79	ปานกลาง
รวม	3.32	0.73	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับโดยรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านแน่ใจว่าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนได้ ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมา คือ ท่านแน่ใจว่าเพื่อนๆแต่ละกลุ่มยินดีให้ท่านทำงานร่วมด้วย ($\bar{X} = 4.26$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ในการตอบคำถามอาจารย์แต่ละครั้ง ท่านตอบด้วยความมั่นใจ ($\bar{X} = 2.76$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม

เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 250		การแปลความ
	$\bar{x}$	$S.D.$	
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	2.80	0.54	ปานกลาง
2. ท่านชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.71	0.66	ปานกลาง
3. ท่านมีความสุขที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.01	0.51	ปานกลาง
4. ท่านอยากให้ถึงชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษเร็วๆ	3.10	0.84	ปานกลาง
5. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.35	0.52	มาก
6. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้เป็นคนทันสมัยรู้ข่าวสารทันเหตุการณ์	3.04	0.73	ปานกลาง
7. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่นๆ	4.15	0.64	มาก
8. ภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์ในการสอบเข้าศึกษาต่อ	4.00	0.55	มาก
9. ภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพของข้าพเจ้าในอนาคต	4.15	0.66	มาก
10. ท่านจะชอบมาก ถ้าวันไหนไม่เรียนภาษาอังกฤษ	3.47	0.85	ปานกลาง
11. ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนข่าวสารและสามารถสื่อสารได้กับทุกคนในโลก	3.37	0.93	ปานกลาง
12. ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้จนพูดกับชาวต่างประเทศได้	3.53	0.87	มาก
13. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	4.05	0.69	มาก
14. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ	3.15	0.71	ปานกลาง
15. ข้าพเจ้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้วรู้สึกเครียด	3.26	0.77	ปานกลาง
รวม	3.41	0.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับโดยรวม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่นๆ และภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพของข้าพเจ้าในอนาคต ($\bar{x} = 4.15$) รองลงมา คือ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก ($\bar{x} = 4.05$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.71$)

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะที่ศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติที (t –test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way of Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t
ชาย	131	3.23	0.65	.013
หญิง	119	3.14	0.76	

*p<.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการฟัง	ระหว่างกลุ่ม	4	8.18	2.04	0.533
	ภายในกลุ่ม	245	28.68	0.12	
	รวม	249	36.86		
ด้านการพูด	ระหว่างกลุ่ม	4	8.88	2.22	0.177
	ภายในกลุ่ม	245	141.81	0.58	
	รวม	249	150.70		
ด้านการอ่าน	ระหว่างกลุ่ม	4	9.14	2.29	1.493
	ภายในกลุ่ม	245	151.25	0.62	
	รวม	249	160.39		
ด้านการเขียน	ระหว่างกลุ่ม	4	8.59	2.15	0.543
	ภายในกลุ่ม	245	139.06	0.57	
	รวม	249	147.65		

*p<.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในคณะต่างกันมีปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะที่ศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติที (t -test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way of Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามเพศ

เพศ	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>t</i>
ชาย	131	3.58	0.67	0.13
หญิง	119	3.60	0.71	

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ด้านความสามารถใน การเรียนรู้ของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	4	11.781	2.94	0.204
	ภายในกลุ่ม	245	12.542	0.15	
	รวม	249	24.32		
ด้านการสอนของผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4	13.88	3.47	0.181
	ภายในกลุ่ม	245	143.92	0.58	
	รวม	249	157.8		
ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	27.84	6.96	0.202
	ภายในกลุ่ม	245	264.98	1.08	
	รวม	249	292.82		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในคณะต่างกันมีความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะที่ศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติที (t-test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way of Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามเพศ

เพศ	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>t</i>
ชาย	131	3.05	0.61	0.14
หญิง	119	3.24	0.50	

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามคณะที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	44.86	11.215	0.67
ภายในกลุ่ม	245	118.75	0.48	
รวม	249	163.61		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในคณะต่างกันมีความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ และคณะที่ศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติที (t -test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way of Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	$S.D.$	t
ชาย	131	2.76	0.59	0.22
หญิง	119	2.88	0.63	

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามคณะที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	23.89	5.97	0.567
ภายในกลุ่ม	245	43.76	0.18	
รวม	249	67.65		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในคณะต่างกันมีเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 10 รวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยการจับกลุ่ม และการแจกแจง

ตารางที่ 4.16 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ลำดับที่	ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ	จำนวน
1.	อยากให้มามีเทคนิควิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลาย	6
2.	อยากให้มีการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	5
3.	ควรใช้สื่อประกอบการสอน เช่น วีดิโอ CD ภาพยนตร์ต่างประเทศ	16
รวม		27

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ คือ ควรใช้สื่อประกอบการสอน เช่น วีดิโอ CD ภาพยนตร์ต่างประเทศ รองลงมา คือ อยากให้มีเทคนิควิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลาย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผลตามลำดับต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามเพศและคณะที่ศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

เนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา 2553

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หรือวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านสื่อ Communicative English through Media ในภาคการศึกษาต้น ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 250 คน

เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนจำนวน 40 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 100)

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหามาก
3	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง	ปัญหาน้อย
1	หมายถึง	ปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ใน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถของผู้เรียน ด้านการสอนของผู้สอน และด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน จำนวน 30 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 100)

5	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการมาก
3	หมายถึง	มีความต้องการปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการน้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 100)

5	หมายถึง	เป็นจริงในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นจริงในระดับมาก
3	หมายถึง	เป็นจริงในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นจริงในระดับน้อย
1	หมายถึง	เป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 100)

5	หมายถึง	เป็นจริงในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นจริงในระดับมาก
3	หมายถึง	เป็นจริงในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นจริงในระดับน้อย
1	หมายถึง	เป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 เป็นคำถามปลายเปิด โดยให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษา พบว่า

1. ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการฟัง
2. ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถของผู้เรียน ด้านการสอนของผู้สอน ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสามารถของผู้เรียน
3. ความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านแน่ใจว่าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนได้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ในการตอบคำถามอาจารย์แต่ละครั้ง ท่านตอบด้วยความมั่นใจ
4. เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญ

และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่นๆ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้าน

6. นักศึกษาที่ศึกษาในคณะต่างกันมีปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในครั้งนี้มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการศึกษา พบว่า ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ ด้านการฟังและการพูด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวัชรฯ หมัดป่องตัว (2545) ที่พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านการฟังและการพูดในระดับมาก นั่นคือ มีความสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ส่วนงานวิจัยของ ดวงพร หนูพงษ์ (ม.ป.ป.) พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ปัญหานักเรียนไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ (46.5%) นักเรียนขาดความอดทนในการฝึกใช้ภาษา (45.1%) นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียง (44.4%) นักเรียนมีปัญหาในการอ่าน (44.4%) นักเรียนมีปัญหาในการเขียน (41.5%) ปัญหา นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (41.5%) ปัญหา นักเรียนไม่กล้าแสดงออก (40.8%) ปัญหา นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ (35.2%) ปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ ปัญหา นักเรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (62.7%) ปัญหา นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางภาษาไม่เพียงพอ (52.1%) ปัญหา นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (50.7%) และปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษ (45.8%)

ที่ผลการวิจัยพบปัญหาเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนของครูในทางปฏิบัติอาจขัดกับหลักการเรียนเรียนรู้และหลักการสอนภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2552) กล่าวว่า ทุกวันนี้การเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่สองไม่ได้ผลเพราะผู้เรียนถูกตีกรอบให้เรียนมากเกินไป ถูกบังคับให้เรียนในเรื่องต่างๆ ผู้เรียนไม่ได้อยากเรียนในหัวข้อที่ถูกกำหนดให้เรียน เขาจึงไม่สนใจการเรียนภาษา แต่สิ่งที่ควรทำคือการสร้างงานหรือสร้าง

ประสบการณ์ของตัวเองขึ้นมาให้ได้ทุกวัน ไม่ใช่เรียนกันแต่ในตำรา เรียนแบบท่องจำ ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้คิดเองว่าเขาจะใช้ภาษาเพื่ออะไรแล้วเขาจะใช้ภาษาด้วยตัวเขาเอง โดยไม่จำเป็นต้องเรียนโดยการท่องจำ จึงทำให้ผู้เรียนเรียนภาษาแบบนำไปสื่อสารไม่รู้เรื่องเพราะผู้เรียนไม่ได้เรียนและนำไปใช้จริงอย่างที่เขาอยากจะใช้ ดังนั้น กระบวนการเรียนการสอนภาษานั้นครูควรมุ่งเน้นธรรมชาติในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก ใช้กิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้แบบธรรมชาติให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาซึ่งไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่ หรือภาษาที่สอง ที่สาม กระบวนการทางภาษาด้วยกระบวนการทางความคิดของตัวเอง ใช้หลักการทางสมองเป็นหลักควบคู่ไปกับศักยภาพส่วนตัวที่เรียกว่าพหุปัญญาและใช้จิตวิทยาหลายด้านเข้ามาช่วย สิ่งสำคัญผู้เรียนจะได้ค้นคว้า ลงมือปฏิบัติทางภาษาด้วยตัวเอง การสอนในลักษณะนี้ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่เมื่อได้เรียนรู้ด้วยวิธีการนี้จะสนุกและอยากเรียนรู้ ดังนั้นแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาด้วยความสนุกและอยากเรียนรู้ เนื่องจากการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวันเป็นหลักและสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนภาษาอย่างมีความหมาย นอกจากนี้ผลการวิจัยของ วีร์ ระวัง(2551) เรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทย พบว่าสาเหตุที่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทย คือ ความถูกต้องในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และความชำนาญในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศแก่คนไทยจึงจำเป็นต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนแรก ความถูกต้องของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมุ่งให้คนไทย "สามารถสร้างประโยคภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ด้วยตนเอง" ขั้นตอนสอง ความชำนาญในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และขั้นตอนสุดท้าย ประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบ Communicative Approach จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ที่ผู้สอนนำสถานการณ์ในชีวิตจริงมาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างดีโดยมีขั้นตอนดังนี้

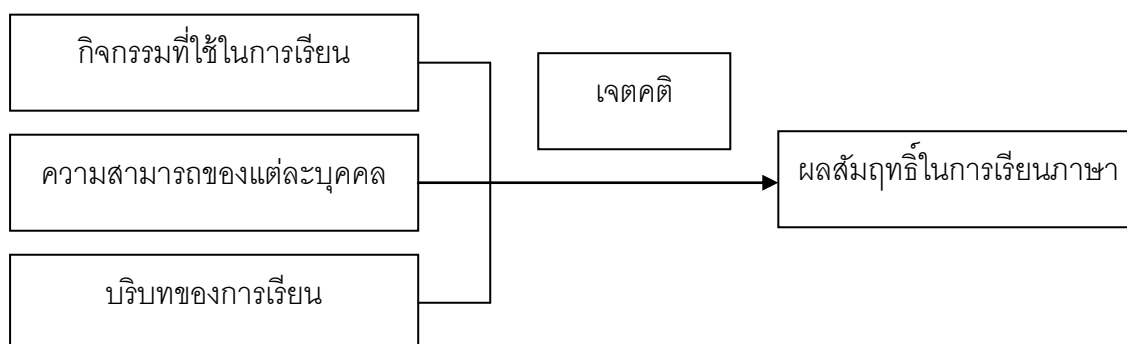
- 1) ขั้นตอนการนำเสนอสิ่งที่จะสอน (Presentation)
- 2) ขั้นนักศึกษาฝึกปฏิบัติในการใช้ภาษา (Practice)
- 3) ขั้นการนำไปใช้ (Production) เช่น การสนทนา บทบาทสมมติในสถานการณ์ต่างๆ การเขียนสรุป เป็นต้น

ผู้สอนจึงควรนำข้อมูลมาพิจารณาปรับปรุงและแก้ไข เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เพราะการฟังเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังเข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถโต้ตอบกับบุคคลอื่นได้

2. จากผลการศึกษา พบว่า ความเชื่อมั่นที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาเห็นว่าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนได้ แต่ในการตอบคำถามอาจารย์แต่ละครั้ง นักศึกษาส่วนใหญ่จะตอบด้วยความไม่มั่นใจ ดังนั้นเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ นักศึกษา อาจารย์สามารถจัดการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง มีการทำงานและฝึกภาษา ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนโดยปรับปรุงคำถามให้ลดความกังวลใจและมีคำถามหลายๆแบบก็น่าจะทำให้ นักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะเรียนสิ่งใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของปนัดดา จินประชา (2551) ที่พบว่าความกังวลใจลดลงเมื่อยึดแนวการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student – Centered Learning) มีการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่ตัวเองสนใจกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียน นั้นส่งเสริมให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน โดยช่วยกันศึกษา ข้อมูลร่วมกันแล้วนำไปเสนอต่อกลุ่มโดยมีผู้สอนช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด จึงไม่เกิดความเคร่งเครียด ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยปราศจากความวิตกกังวล

3. จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก น่าเบื่อ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์ (2548) ที่กล่าวว่า เจตคติมีบทบาทในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างหนึ่ง และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะ ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียน ทั้งนี้เพราะเจตคติที่ดีต่อการเรียน ก่อให้เกิดความตั้งใจ อยากรู้ อยากเห็นในวิชานั้นๆ เอาใจใส่ในวิชานั้นอย่างแท้จริง อันจะส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เจตคติของบุคคลมีความสำคัญต่อบุคลิกภาพ และการแสดงออกทางพฤติกรรม หากมีสิ่งเร้ามากระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ก็จะสร้างเจตคติในทางบวก (positive) และหากเกิดความไม่พึงพอใจก็จะแสดงออกมาในลักษณะไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน หรือเรียกว่า เจตคติทางลบ (negative) อันมีความเกี่ยวเนื่องมาจาก กระบวนการ เรียนรู้และประสบการณ์ที่สั่งสมมา โดยสามารถที่จะสร้างหรือเปลี่ยนแปลงได้ เจตคติตัวผู้เรียนนั้น ย่อมมีผลต่อการเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อ ส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยคำนึงถึงความต้องการ ศักยภาพและ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษาและอาจเป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์และเจตคติของผู้เรียน สูงขึ้น ซึ่งผู้สอนอาจนำแนวคิดของฮอลเลอร์และคณะ (Oller and others.1979: 68) ที่เสนอ

แบบจำลอง(model) ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมาใช้ในการวางแผนการสอนดังนี้

4. จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยต้องการให้ผู้สอนมีการใช้เทคนิควิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสอนโดยใช้วีดิโอ CD ภาพยนตร์ต่างประเทศ นอกเหนือจากการสอนในชั้นเรียนปกติ จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักศึกษาให้ความสำคัญและมีความต้องการในเรื่องของเทคนิควิธีการสอนของผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ รวมไปถึงรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการให้เกิดความหลากหลายและแปลกใหม่มากยิ่งขึ้น จึงสะท้อนให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนว่า ผู้สอนควรหาสื่ออุปกรณ์การสอนที่แปลกใหม่ๆ มาใช้ หรือสร้างสื่อนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนรวมทั้งนำไปใช้ฝึกฝนได้ด้วยตนเองทั้งในและนอกห้องเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัสสรา ภูรินันท์กุล (2553) เรื่อง ผลการใช้สื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนให้ความสนใจในสื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียง สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นและมีพัฒนาการในการเข้าใจในสิ่งที่ฟังเป็นลำดับ และการสอนและเทคนิคการประยุกต์ใช้สื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนก็มี ผลต่อความเข้าใจคำศัพท์หรือเนื้อเรื่องที่ฟัง เช่น เทคนิคการดูภาพและฟังเสียง (Sound on/Vision on) ไปพร้อมกับการทำกิจกรรม ใบงาน การได้เห็นภาพช่วยให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ยินง่ายขึ้น ทำให้สามารถตอบคำถามจากใบงานได้เร็วขึ้น

นอกจากนี้ผู้สอนควรได้รับโอกาสในการพัฒนาและอบรมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนที่เน้นในเรื่องของการสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ ดังที่ ดวงพร หนูพงษ์ (ม.ป.ป.) ได้ให้แนวคิดว่าการศึกษาคือพลังสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และครูผู้สอนนั้นถือเป็น

ปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะเอื้ออำนวยให้การศึกษาดำเนินไปในแนวทางที่พึงประสงค์ ในขณะที่ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้นในปัจจุบัน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงจัดว่าเป็นบุคลากรที่สำคัญยิ่งที่จะถ่ายทอดความรู้และทักษะทางภาษา สร้างบรรยากาศและกิจกรรมทางภาษา อันจะเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาและรักที่จะเรียนภาษา ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในโลกยุคโลกาภิวัตน์

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีปัญหาทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ ในระดับมาก โดยเฉพาะทักษะด้านการฟัง ขณะที่เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่เห็นว่า วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่ยากและน่าเบื่อ การพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การสร้างความเชื่อมั่นและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษนี้แก่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ควรมีแนวทางดังนี้

1. จัดค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมุ่งเน้นความคล่องแคล่ว และสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ซึ่งผลจากการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 ของ ณัฐิมา จรูญเทียบ (2527) พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ รมยชนก เข้มเจริญ (2546) เรื่องพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เจตคติ และแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม เช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่องการประเมินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในจังหวัดปัตตานี ที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ของ อาริน สะอิดี และสุรียา สุไลมาน (2551) พบว่า เกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษทุกกิจกรรมมีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน นอกจากนี้เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมของนักเรียนหลังจากกิจกรรมค่ายอยู่ในระดับดี นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ เฉลียวศรี

พินุลชล (2535: 30) ที่กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนั้นเพิ่มพูนความสนุกสนานในรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากห้องเรียน

2. การนำสื่อต่างๆมาประกอบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น คอมพิวเตอร์ วิดีทัศน์ เอกสารจริง โพรทัศน์ เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนสนใจและต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น ผลการวิจัยเรื่องการใช้แนวการสอนแบบอรรถฐานเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี ของ มนต์ชาติรี เกตุมณี (2551) พบว่า การใช้กิจกรรม Strip Story และแผนภูมิความหมาย (Text Structure) ซึ่งฝึกให้ผู้เรียนวิเคราะห์โครงสร้างของเรื่องที่อ่าน ช่วยพัฒนาความคิดและมองเห็นเรื่องที่อ่านเป็นภาพโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์กันได้อย่างชัดเจน โดยวิเคราะห์เนื้อหาได้ง่ายและเร็วขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง การใช้เอกสารจริงที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอน เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ของสุทธิดา ปลั่งแสงมาศ (2550) พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 01 เนื่องจากเอกสารจริงมาจากแหล่งที่มีความหลากหลายเช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ โฆษณา ฯลฯ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจตั้งใจที่จะอ่าน เช่นเดียวกับการวิจัยของยุพดี หินขาว (2550) เรื่องการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคพบุรี พบว่า การใช้วีดิทัศน์ที่มีอยู่จริง (Authentic Video Materials) มีส่วนช่วยให้ผู้เรียน มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน เรียนรู้ภาษาใหม่ๆ สนุกสนาน เป็นแรงจูงใจในการเรียน

3. ควรจัดการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) กล่าวถึงสาระสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้การพัฒนาคนให้เต็มศักยภาพ เต็มความถนัด และเต็มความสนใจ

ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะพัฒนาศักยภาพและความถนัดในการใช้ภาษา เช่น จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ Story line method ในการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของอารีย์ บริดีกุล (2544) พบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ Story line method มีความเห็นด้านบรรยากาศการเรียนและสภาพแวดล้อม

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนด้านเนื้อหา ด้านพฤติกรรม การสอนของผู้สอน และด้านพฤติกรรม การเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็น สูงกว่า ผู้ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรจัดอบรมการสอนทักษะภาษาอังกฤษรวมไปถึงเทคนิควิธีการสอนภาษาที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญให้แก่อาจารย์ที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร เพราะงานวิจัย หลายชิ้นที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความต้องการในการเรียนรู้ เจตคติ และเชื่อมั่นในการเรียนมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ และแนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) นอกจากนี้ควรมีนโยบายจัดอบรมให้ ความรู้แก่อาจารย์ในเรื่องการเลือกใช้สื่อประกอบการสอนภาษาอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการ สนับสนุนการสร้างสรรคให้ชั้นเรียนมีบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เช่น งานวิจัยเพื่อพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษ โดยการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอน ของ ภัสรา ภูรินันท์กุล (2553) พบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านโดยการสร้าง เนื้อหาบทเรียนจากเอกสารจริง ของ นฤมล พงศโรจน์ (2547:31) พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการฝึกจากแบบฝึกการอ่านที่ใช้เอกสารจริงสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ สอดคล้องกับ งานวิจัยของโจนส์ (Jones.1998:404-407) ที่ศึกษาผลของการใช้บทเรียน ที่นำมาจากเอกสารจริงกับนักศึกษาวิชาชีพครูของสถาบันเทคโนโลยีในประเทศจีน พบว่าการใช้ บทเรียนที่นำมาจากเอกสารจริงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

2. จัดเตรียมความพร้อมด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อให้ นักศึกษามีแหล่งข้อมูล สถานที่ในการฝึกฝนพัฒนาทักษะทางภาษา จากงานวิจัยเรื่อง การพัฒนา ทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษด้วยสื่อ CAI และกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล ของ สุรชาติ รัศมี (2543) พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดี คือมีความสนใจ กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรม ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย รับผิดชอบการเรียนของตนและเพื่อน ซื่อสัตย์ ตรง ต่อเวลา รวมทั้งมีความพึงพอใจ เจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็น การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในหัวข้อนี้ แต่เพิ่มประชากรที่ศึกษา โดยรวมทั้งผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ นายจ้างที่ประกอบธุรกิจที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา และศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรที่เกี่ยวข้องและนายจ้างผู้ใช้บัณฑิตด้วย
2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
3. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อมูลจากการวิจัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : นิยมวิทยา แผนกการพิมพ์.
- กายสิทธิ์ ศรีใจ. (2547). **การใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีจิตพิสัยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา**.
ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรรณิการ์ ใหม่ตาจักร และคณะ. (2547). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโครงการหลักสูตรภาษาอังกฤษ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1**. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). **เปิดโลกความคิด**. กรุงเทพฯ: ชัดเชส มีเดีย จำกัด.
- จงใจ ขจรศิลป์. (2532). **การศึกษาลักษณะการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์ และการเล่นตามมุมที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย**.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จิรากุล พัทฒนตันติศักดิ์. (2548). **การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์**.วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จำรอง เงินดี. (2539).**“จิตวิทยาชุมชน” ใน จิตวิทยาทั่วไป**.หน้า 368-376. โดย สุปราณี สนธิรัตน์ และคณะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.
- แจ่มจันทร์ เกียรติกุล. (2531). **การศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองและวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันและอยู่ในชั้นเรียนของครูที่มีพฤติกรรมทางวาทะและท่าทางแตกต่างกัน**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดลำนเา.
- ฉันทนา ภาคบงกช. (2528). **สอนให้เด็กคิดและการพัฒนาทักษะการคิดเพื่อคุณภาพชีวิตและสังคม**, ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เฉลียวศรี พิบูลชล. (2535). **การสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เฉลา ประเสริฐสังข์. (2542). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. จันทบุรี : สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี.

- ชัยยา เปรมภักดิ์. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎี การสอนภาษาแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ ปรินูญา มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชนิตสิริ ศุภพิมล. (2545). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความ เชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่ม สัมพันธ์. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชมพูนุช สิริพรหมภักทร. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเอง ความภาคภูมิใจ ในตนเองและความวิตกกังวลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประกาศนียบัตรสาธารณสุข ศาสตร์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ฐิตินันท์ ประทุมนันท์. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและ ความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบรมราชินีนาถ ราชวิทยาลัย ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันโดยวิธีการสอนอ่าน แบบ MIA. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริ นทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐมา จรูเกียรติ. (2547). การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สารนิพนธ์ ศศม. (การสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริ นทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ดวงพร หนูพงษ์. (ม.ป.ป.). [Online:http://www.culi.chula.ac.th/e-journal/research_05.htm]. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการ ประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา.งานวิจัย
- ต้องหทัย ทองงามขำ. (2545). การศึกษาเจตคติและแรงจูงใจที่มีต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. ปรินูญานิพนธ์ การศึกษา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ถนนม รัตน์ศรี. (2543). ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. ปรินญาหมหาบัณฑิต
(สาขาการประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นฤมล เลียบสวัสดิ์. (2548). [Online: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php>]. การสอน
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนภาษาแบบ
องค์รวม. งานวิจัย
- นฤมล พงศโรจน์. (2547). การใช้เอกสารจริงในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ ศศม. (การสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นภาพักษณ์ รุ่งสุวรรณ. (2533). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่างกัน. ปรินญานิพนธ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตินันท์ วิจิตรชัย. (2535). ผลของการใช้ชุดส่งเสริม ความรู้แก่ผู้ปกครองที่มีต่อความ
เชื่อมั่นในตนเองและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัญญัติ ขำนาญกิจ. (2540). หลักการสอน. นครสวรรค์ : สำนักส่งเสริมวิชาการสถาบันราชภัฏ
นครสวรรค์,
- เบญจมาพร ดั่งอินทร์ และคณะ. (2546). การสำรวจความจำเป็น ปัญหาในการใช้
ภาษาอังกฤษและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรเภสัช
ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมชุมชน มหาวิทยาลัยนเรศวร. การศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง. ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประดิษฐ์ อุปรมย์. (2536). เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 1-7.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประภาพรรณ สุวรรณสุข. (2527). เอกสารประกอบการสอนวิชาการสร้างเสริมประสบการณ์
ชีวิตระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ: สหมิตร.
- ประหยัด ภูมิโคกรักษ์. (2543). การพัฒนาชุดการสอนมินิคอร์สวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ
ธุรกิจ ที่ยึดการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นหลัก เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถและเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา

สถาบันราชภัฏ. ปรินญาณิพนธ์ ปรินญาณิพนธ์บัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปนัดดา จินประชา. (2551). **การลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจและพัฒนาความสามารถในการอ่าน เขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาพลศึกษาโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับกีฬา.** งานวิจัย. เชียงใหม่: สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่.

ปราณี อมรรัตนศักดิ์. (2542). **ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยรามคำแหง.** รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เปรมวดี รัตกุล. (2541). **การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู.** ปรินญาณิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พรณี ชูชัย เชนจิต. (2538). **จิตวิทยาการเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ : บริษัท ดันอ้อ แกรมมีจำกัด

พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2539). **ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์ภา คงรุ่งเรือง. (2542). **การศึกษาลักษณะพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะตามแกนแห่งการเรียนรู้ของไฮสโคป.** ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไพศาล หวังพานิช. (2526). **การวัดผลการศึกษา.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ภัศรา ภูรินันท์กุล. (2553). **การใช้สื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ.** สารนิพนธ์ ศศ.ม (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

มนต์ชาติรี เกตุมณี. (2551). **การใช้แนวการสอนแบบอรรถฐานเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.** สารนิพนธ์ ศศม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

มานะ พ่วงความสุข. (2536). **ผลของการฝึกความรู้สึกไวที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดอมราลักษณ์วิทยา จังหวัด**

สมุทรปราการ. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เมทินี ด่านยังอยู่. (2544). **แนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่เกิดจากการจัดประสบการณ์การเล่นสมมติ.** ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ยุพดี หินเชาว์.(2550). **การใช้วัดทัศนัย ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคคลองบุรี.** วิทยานิพนธ์ ศศม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

รมยชนก เข้มเจริญ. (2546). **พฤติกรรมการทำงานกลุ่มเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน ที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.** วิทยานิพนธ์ (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

รัชณี ไพฟ้า. (2546). **ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคกลาง.** ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

แรมสมร อยู่สุภาพร. (2535). “**แนวโน้มการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**” ใน **กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.** หน้า 1-3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลิขิต สุทธาจารย์เกษม. (2530). **อิทธิพลของความเชื่อมั่นในตนเอง ความคุ้นเคยระหว่างสมาชิกของกลุ่มและสถานการณ์การร่วมมือของการแข่งขันที่มีผลต่อความพอใจของบุคคล.** ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.

วรสันต์ คชสาร. (2541). **เจตคติต่อการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนประถมศึกษา โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนครศรีธรรมราช.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- วชิษฐ เกษมทรัพย์. (2548, สิงหาคม). “แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง”, **วารสาร
วงการครู** 2(20): 84-86.
- วัชรรา หมดป้องตัว. (2545). **การศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน
โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค**.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร.
- วาสนา เจริญสอน. (2537). **ผลการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ประกอบคำถามเชื่อมโยงกับ
ประสบการณ์ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่มีระดับความ
เชื่อมั่นในตนเองต่างกัน**, ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร.
- วิจิตตรา นรสิงห์. (2540). **การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี
KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู**. ปริญญาานิพนธ์ ปริญญาามหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิชากร. กรม. (2542). **ศักยภาพของเด็กไทย**. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา. กรมวิชาการ.
- _____. (2540). **หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- _____. (2543). **รายงานการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วินัย ธรรมศิลป์. (2527). **ความถนัดทางการเรียน & แบบทดสอบเชาว์ปัญญา**. กรุงเทพฯ
:Hi-Ed Publishing.
- วีร์ ระวัง. (2552). [Available:<http://neric-club.com/data.php>].**การปฏิรูปการเรียนรู้ภาษา
อังกฤษเพื่อการสื่อสารในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทย**. งานวิจัย
- ศรีวิไล พลมณี. (2544). **ความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทยและสาขาการสอนสังคมศึกษาเปรียบเทียบกับ
นักศึกษสาขาการสอนภาษาอังกฤษ**. ปริญญาานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). **ภาษาและการสอน** พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: ทิพย์เนตร.
- ศุภศิริ ศรีสุคนธ์. (2539). **การศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้ดนตรีไทย**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษา
ปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- สนธยา อ่อนน้อม. (2538). ผลของการเสริมแรงในกิจกรรมการเล่าเรื่องที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมหวัง คันธรส. (2529). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการประเมินค่าทางภาษาแบบต่างๆตามทฤษฎีโครงสร้างสมองของกิลฟอร์ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย ความเชื่อมั่นในตนเองและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สายพิน หัวเมืองแก้ว. (2545). การพัฒนากิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมุท ศิริข. (2531). วิธีสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประมวลสาส์น.
- สุชาติ รัตมี. (2543). [Online//:www.culi.chula.ac.th]การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษด้วยสื่อ CAI และกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล
- สุทธภา ชาติประดิษฐ์. (2537). การศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ การจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์และการเล่นตามมุมที่ได้กริเริ่มกิจกรรมอย่างอิสระกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่, ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สุทธิวา ปลั่งแสงมาศ. (2550). การใช้เอกสารจริงที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และคณะ. (2549). การศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). การเสริมต่อการเรียนรู้ของเด็ก. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์.(ม.ป.ป.).[Online: http://harun-raob.blogspot.com/2011/01/blogpost_29.html].**การเรียนรู้หนังสือด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์**.งานวิจัย.
- เสาวภา ฉายะบุระกุล, ผู้แปล (2547). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ (How to Teach English)**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- อาริน สะอิดี และ สุรียา สุไลมาน. (2551). [Online//:<http://human.ph.psu.ac.th>] “การประเมินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียน”, **วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** 4(1), 56-81.
- อารีย์ ปรีดีกุล. (2544). [Online//:www.culi.chula.ac.th]. **การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้ Storyline method ในการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย**. งานวิจัย.พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เอกรินทร์ สังข์ทอง และสุลัยญา หะยีหามะ. (2546). **ผลของการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แฟ้มสะสมงานที่มีผลสัมฤทธิ์และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Achara Wongsothorn. (1982). “A Survey of Social Needs for Using English”, **PASAA**. 12(1), 54-551.
- Aree Chalaysap. (1983). “Error Analysis of the Compositions of the Students in the Writing Training Course and Their Opinions on the Content and the Teaching Method for Thai Course. Paper Presented at the Third Annual Thai-TESOL, AUA, 11-121.
- Brown, J.B. (1995). **The Elements of Language Curriculum : A System Approach to Program Development**. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Brumfit, C. (1984). **Communicative methodology in language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Chan, Victoria. (2001). “Determining Students Language Needs in A Tertiary Settings”. **English Teaching Forum**. (July 2001). Pp.7-11
- Ferris, D. (1996). “Students” views of Academic Aural/Oral Skills: A Comparative needs Analysis **TESOL Quarterly**. 32, pp.289-318.

- Huang, S.C. and Chang, S.F. (1996). Self-efficacy of English as a second language learner: An example of four learners. ERIC Document Reproduction No. ED396536.
- Hutchinson, Y. and A. Waters. (1994). *English for Specific Purpose*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jones, Rodney. (1998). "Using Authentic Materials in China." in *Teaching in Action: Case Studies From Second Language Classroom*. P.404-407. U.S.A.: TESOL.
- Keech, M. (1980). An investigation of some of the English language problems of oversea students at the national college of agricultural engineering Silos. In F. Chambers & J. McDonough (Eds.), Occasional paper no.22: Aspects of English for Specific Purposes (pp. 3-33). Department of Language and Linguistics, Colchester: University of Essex.
- Krashen, S.D. (1981). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford: Pergamon, Newcomb, Theodore.
- Liu, M. (2007). [Online//:www.asian_efl_journal.com] *Chinese Student Motivation to learn English at the Tertiary Level*. Asian EFL Journal, volume 9.Issue1. Article 7.
- Luke, Charles Eugene. (1975, March). "A concept of teaching Undergraduate Adults in Freshman and Sophomore English", *Dissertation Abstracts international*. 35(9): 6101 –A.
- Jaikla, N. (2001). *Needs Analysis of Business English at Subsidiary Companies of Vanchai Group Public Company Limited: A Case Study*. Unpublished Master's Thesis, Department of Languages and Social Science, King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok.
- Kemp, J.E, G.R. Morrison and S.M.Ross (1994). *Designing Effective Instruction*. New York: Macmillan College Publishing Company.
- Maslow, A.H. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper.
- Oller, John W. (1979). *Language Test at School: A Pragmatic Approach*. London: Longman.

- Ostler, E.S. (1980). **A survey of academic needs for advanced ESL**. YESOL Quarterly, 1(4), 489-501.
- Pajeres, F. & Valiante, G. (1997). Influence of self-efficacy on elementary students' writing. **The Journal of Education Research**. 90(6), 353-359.
- Penn, Tamba. (1993). **Motivation in Language Learning – The Case of Francophone Cameroonian Learners of English**. The English Teacher.
- Richard, J.C. (1987). **The Language Teaching Matrix**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Robinson, P.C. (1980). **ESP (English for Specific Purposes)**. Oxford: Pergamon Press.
- Savignon, S.(1983). **Communicative Competence: Theory and Classroom Practice**. Reading: Addison – Wesley Publishing Company.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติ
ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ 4 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ 3 ด้าน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ตอนที่ 6 เป็นการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความเชื่อมั่นในตนเองและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้วิจัย ขอความร่วมมือจากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง คำตอบที่ท่านตอบครั้งนี้ จะไม่กระทบกระเทือนต่อตัวท่านแต่ประการใด ผู้วิจัยจะรักษาเป็นความลับ โดยจะใช้ประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

นางภัทราวลี กระแสร์

นางสาวกัญญนัทธ นิธิศวรรมากุล

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ ที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของท่าน

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. คณะที่ศึกษา

☐ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ☐ วิทยาการจัดการ
☐ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ☐ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
☐ วิทยาลัยการฝึกหัดครู

ตอนที่ 2 ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับปัญหาที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อระบุถึงปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ระดับปัญหา

5 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด
 4 หมายถึง มีปัญหามาก
 3 หมายถึง มีปัญหปานกลาง
 2 หมายถึง มีปัญหาน้อย
 1 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการฟัง						
0	การฟังการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง			✓		

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 แสดงว่า ผู้ตอบพิจารณาเห็นว่าปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องการฟังการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทางเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

แบบสอบถามปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับปัญหาที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อระบุถึงปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

ข้อ	ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการฟัง						
1.	การฟังคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ					
2.	การฟังการบรรยาย การนำเสนอผลงานและข้อมูลการประชุม สัมมนา และการอบรม					
3.	การฟังข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์และวิทยุและสื่ออื่นๆ					
4.	การฟังการสนทนาในการทำงานในหน่วยงานในสถานการณต่างๆ					
5.	การฟังการสนทนาในชีวิตประจำวันในสถานการณต่างๆ					
6.	การฟังการสนทนาทางโทรศัพท์					
7.	การฟังการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง					
8.	การฟังการอธิบายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ					
9.	การฟังคำสั่งต่างๆ					
10.	การฟังการสนทนาเกี่ยวกับธุรกิจต่างๆ					
ด้านการพูด						
1.	การสนทนาในสถานการณต่างๆกับชาวต่างชาติ					
2.	การสื่อสารทางโทรศัพท์					
3.	การพูดบรรยาย นำเสนอผลงานและข้อมูล พูดในที่ประชุมสัมมนาและการอบรม					
4.	การพูดสรุปความจากข้อมูลที่ได้ฟัง					
5.	การสนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานในสถานการณต่างๆ					
6.	การสนทนาในชีวิตประจำวัน					
7.	การพูดแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ					

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับปัญหาที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อระบุถึงปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

ข้อ	ปัญหาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการพูด						
8.	การพูดอธิบายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ					
9.	การพูดแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ					
10.	การพูดขอคำแนะนำ พูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ปฏิเสธ					
ด้านการอ่าน						
1.	การอ่านหนังสือ เอกสาร บทความและข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและ/หรือการทำงาน					
2.	การอ่านหนังสือ เอกสาร บทความและข้อมูลทั่วไป					
3.	การอ่านคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ					
4.	การอ่านออกเสียง คำ วลี และประโยค					
5.	การอ่านศัพท์เฉพาะทาง					
6.	การอ่านจดหมายติดต่อ E-mail/ Telex/ Facsimile					
7.	การอ่านคู่มือ คำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ					
8.	การอ่านตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ					
9.	การอ่านเพื่อจับใจความ					
10.	การทำข้อสอบต่างๆที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษเช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น					

ตอนที่ 3 ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับความต้องการที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อระบุถึง
ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ซึ่งมีเกณฑ์ใน
การพิจารณา ดังนี้

ระดับความต้องการ

5	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการมาก
3	หมายถึง	มีความต้องการปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการน้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความสามารถของผู้เรียน						
0				✓		

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 แสดงว่า ผู้ตอบพิจารณาเห็นว่าต้องการให้ผู้สอนมีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลัก
ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ง่ายและชัดเจนอยู่ในระดับปานกลาง

แบบสอบถามความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับความต้องการที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อระบุถึงความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

ข้อ	ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความสามารถของผู้เรียน						
1.	ท่านต้องการให้ตนมีความสามารถครบทั้ง 4 ทักษะในเนื้อหาที่เรียนคือการฟัง พูด อ่าน เขียน					
2.	ท่านต้องการให้ตนมีความสามารถในการพูดโต้ตอบกับชาวต่างชาติในสถานการณ์ต่างๆได้					
3.	ท่านต้องการให้เนื้อหาที่เรียนตรงกับความสนใจของท่าน					
4.	ท่านต้องการให้เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน หรือการทำงานในอนาคต					
5.	ท่านต้องการให้ตนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างดี					
6.	ท่านต้องการให้ตนสามารถในการใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาและตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ที่ได้จากการเดาความได้					
7.	ท่านต้องการทำข้อสอบต่างๆที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษเช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น ได้อย่างดี					
8.	ท่านต้องการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น					
ด้านการสอนของผู้สอน						
1.	ท่านต้องการให้ผู้สอนเป็นชาวไทย					
2.	ท่านต้องการให้ผู้สอนเป็นชาวต่างชาติ					
3.	ท่านต้องการให้เนื้อหาที่เรียนเน้นการปฏิบัติเพื่อให้ท่านได้ฝึกทักษะ					
4.	ท่านต้องการให้ผู้สอนมีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ง่ายและชัดเจน					
5.	ท่านต้องการให้ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาบทเรียนเดิมให้ท่านก่อนสอนบทเรียนใหม่					
6.	ท่านต้องการให้ผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเอง					

แบบสอบถามความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับความต้องการที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อระบุถึงความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

ข้อ	ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการสอนของผู้สอน						
7.	ท่านต้องการให้ผู้สอนพูดกับท่านเป็นภาษาอังกฤษในเวลาเรียน					
8.	ท่านต้องการให้ผู้สอน สอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น มีการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนอ่อน					
ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน						
1.	ท่านต้องการให้ห้องปฏิบัติการทางภาษามีอุปกรณ์พร้อมช่วยในการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ					
2.	ท่านต้องการให้ผู้สอนใช้บทเรียนทางคอมพิวเตอร์มาประกอบการสอน					
3.	ท่านต้องการให้ผู้สอนใช้สไลด์ในโอกาสต่างๆ เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน					
4.	ท่านต้องการให้ผู้สอนใช้ของจริงหรือของจำลอง รูปภาพมาประกอบการสอน					
5.	ท่านต้องการให้ผู้สอนฝึกการทำกิจกรรมกลุ่ม					
6.	ท่านต้องการให้ผู้สอนนำวิดีโอมาใช้ประกอบการสอน					
7.	ท่านต้องการให้ผู้สอนใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ (overhead projector)					
8.	ท่านต้องการให้อุปกรณ์ต่างๆภายในห้องเรียนมีความพร้อมในการใช้งาน					

ตอนที่ 4 ความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัย

ราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพื่อ
ระบุถึงความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ซึ่งมี
เกณฑ์ใน

การพิจารณา ดังนี้

ระดับความเป็นจริง

5	หมายถึง	เป็นจริงมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นจริงมาก
3	หมายถึง	เป็นจริงปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นจริงน้อย
1	หมายถึง	เป็นจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ท่านกล้าออกไปแสดงความสามารถหน้าชั้นเรียน			✓		

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 แสดงว่า ผู้ตอบพิจารณาเห็นว่าตนเองมีความเชื่อมั่นในการออกไปแสดงความสามารถ
หน้าชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
 เพื่อระบุถึงความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

ข้อ	ความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านกล้าออกไปแสดงความสามารถหน้าชั้นเรียน					
2.	ท่านรู้สึกมั่นใจเสมอไม่ว่าจะต้องทำงานกลุ่มหรือเดี่ยว					
3.	ท่านแน่ใจว่าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนได้					
4.	ท่านสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ ถ้าทำงานผิดพลาด					
5.	ท่านกล้าแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ ที่ไม่เหมือนกับความคิดเห็นของเพื่อน					
6.	ท่านสามารถเป็นตัวแทนเพื่อนในการแสดงออกหน้าชั้นเรียน					
7.	ในการตอบคำถามอาจารย์แต่ละครั้ง ท่านตอบด้วยความมั่นใจ					
8.	ท่านแน่ใจว่าสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนและอาจารย์ในเวลาเรียนได้					
9.	ท่านแน่ใจว่าเพื่อนๆ แต่ละกลุ่มยินดีให้ท่านทำงานร่วมด้วย					
10.	ถ้าอาจารย์ไม่บังคับ ท่านจะเลี้ยงที่จะแสดงความคิดเห็นเพราะไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องหรือไม่					
11.	ท่านคิดว่าความคิดเห็นของท่านไม่น่าสนใจ					
12.	ท่านไม่กล้าถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจบทเรียน เพราะกลัวอาจารย์มองว่าโง่					
13.	ท่านสามารถทำการบ้านให้เสร็จได้ด้วยตนเอง					
14.	ขณะทำงานกลุ่มหากมีอาจารย์มายืนดูข้างๆ ท่านจะรู้สึกประหม่าเพราะกลัวทำผิด					
15.	เมื่อเพื่อนไม่เข้าใจบทเรียน ท่านสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้					

ตอนที่ 5 เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพื่อระบุถึงระดับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ระดับความเป็นจริง

5	หมายถึง	เป็นจริงมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นจริงมาก
3	หมายถึง	เป็นจริงปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นจริงน้อย
1	หมายถึง	เป็นจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ			✓		

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 แสดงว่า ผู้ตอบพิจารณาเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจอยู่ในระดับปานกลาง

แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
 เพื่อระบุถึงระดับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของท่าน ว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

ข้อ	เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ					
2.	ท่านชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
3.	ท่านมีความสุขที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
4.	ท่านอยากให้ถึงชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษเร็วๆ					
5.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้น					
6.	การรู้ภาษาอังกฤษทำให้เป็นคนทันสมัยรู้ข่าวสารทันเหตุการณ์					
7.	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่นๆ					
8.	ภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์ในการสอบเข้าศึกษาต่อ					
9.	ภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพของข้าพเจ้าในอนาคต					
10.	ท่านจะชอบมาก ถ้าวันไหนไม่เรียนภาษาอังกฤษ					
11.	ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนข่าวสารและสามารถสื่อสารได้กับทุกคนในโลก					
12.	ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้จนพูดกับชาวต่างประเทศได้					
13.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก					
14.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ					
15.	ข้าพเจ้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้วรู้สึกเครียด					

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือข้อเสนอแนะที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม

นางภัทราวดี กระแสร์

นางสาวกัญณภัทร นิธิศรภากุล

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ อาจารย์ ปัทราวาลี กระแสร์
อายุ 50 ปี
ศาสนา พุทธ
ที่อยู่ 19/272 ม.ฟ้ากรีนพาร์ค2 (รังสิตคลองสอง)
ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 13120
โทรศัพท์ บ้านพัก: 02-592-4247 มือถือ: 089-143-4145
Email: pattrawalee@yahoo.com

กศ.ม. (ภาษาศาสตรการศึกษาศึกษา) มศว. ประสานมิตร
พ.ศ. 2525 ค.บ. (ภาษาฝรั่งเศส, สังคมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ.2540 Cert. in Business English (Sydney)
พ.ศ.2535 Cert. in French (Besançon France)

ศึกษาดูงาน

พ.ศ.2539 ศึกษาดูงานด้านการศึกษาศึกษา ในประเทศญี่ปุ่น
พ.ศ.2550 ศึกษาดูงานด้านการศึกษาศึกษาในประเทศสิงคโปร์
พ.ศ.2551 ศึกษาดูงานด้านการศึกษาศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา (BYU, ฮาวาย)

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน

อาจารย์ ระดับ 7, ประธานสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ประสบการณ์การทำงาน:

- งานประจำ: - สอนประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในรายวิชา
ภาษาอังกฤษธุรกิจ, การแปล1,2 การติดต่อทางธุรกิจ, ภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน1,
กลวิธีการอ่านอนุเฉท, การอ่านและการตีความ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ฯลฯ
- งานพิเศษ: - เขียนตำราและเป็นวิทยากรรับเชิญ ฝึกอบรมภาษาอังกฤษให้กับหน่วยงานต่างๆ
พ.ศ.2539-2540 - เป็นวิทยากรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับการใช้งานให้กับพนักงานการ
ท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย

- พ.ศ.2545 - ร่วมจัดทำตำราสำหรับการสอน เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
- เป็นวิทยากรฝึกอบรมภาษาอังกฤษ สำหรับการใช้งานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
- เขียนตำราภาษาอังกฤษ Reading Strategies and Study Skills ให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อใช้เป็นตำราในรายวิชา English for Communication and Study Skills ตาม หลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- พ.ศ.2547-2549 - ร่วมปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- พ.ศ.2552 - กรรมการร่วมทำยุทธศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สำหรับ
- พ.ศ.2553-2557 - เป็นวิทยากรฝึกอบรมภาษาอังกฤษ สำหรับการใช้งานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
- พ.ศ.2552-2554 - คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- 1 พ.ย. 2552-ปัจจุบัน - ประธานสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวกัญณภัทร นิธิศวราภากุล
วันเดือนปีเกิด	12 กันยายน 2526
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดระนอง
เบอร์โทรศัพท์ต่อ	085-1221088

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์พนักงานมหาวิทยาลัย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547	ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาภาษาอังกฤษ
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
ปัจจุบันกำลังศึกษา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาหลักสูตรและการสอน